DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 6 — JUNI 1963 — 112. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 6

JUNI 1963

112. ÅRG.

Indhold:

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år, i udlandet $ 3,00 pr. halvår, $ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør
Annoncer: Jørgen W. Schmidt

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen, Holte

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

Søndagen nærmest den 15. maj havde vi en mindeaften for det aronske præstedømme. Denne aften afholdes hvert år til minde om den store begivenhed, da Johannes Døberen den 15. maj 1829 kom til Joseph Smith og Oliver Cowdery og overdrog dem det aronske præstedømme.

I juni måned samme år kom Peter, Jakob og Johannes, som udgjorde Kirkens Første Præsidentskab efter Kristi bortgang, og overdrog de samme to unge mænd det melkisedekske præstedømme, og der bør i hver gren afholdes en mindeaften i juni måned for denne store begivenhed.

Præstedømmet er magt og myndighed fra Gud til at handle i Hans navn, og igennem præstedømmet bliver alle frelsende og ophøjede ordinancer udført, og anerkendt af Gud. Det er præstedømmet, som udgør forskellen mellem Jesu Kristi Kirke og alle andre kirker.

Præstedømmet er livets største gave, og det er så vidunderligt og vigtigt, at vi med vor jordiske forstand ikke er i stand til helt at forstå, hvor stor en velsignelse Gud har tilladt os at modtage, men Han har heller ikke ladet os være uden oplysning om, hvor vigtigt det er og hvor stort et ansvar vi påtager os, når vi bliver ordineret til disse præstedømmer. Jeg citerer fra Lære og Pagter, afsnit 84, vers 33 til 41:

»Thi de, der er trofaste og får disse to præstedømmer, hvorom jeg har talt, og som ærer deres kaldelse, bliver helliggjort ved Ånden til deres legemers fornyelse.

De bliver Moses's og Arons sønner, Abrahams sæd, Guds kirke og rige og Guds udvalgte.

Og videre, alle de, som modtager dette præstedømme, modtager mig, siger Herren;

thi den, der modtager mine tjenere, modtager mig,

og den, der modtager mig, modtager min Fader,

og den, som modtager min Fader, modtager min Faders rige. Derfor skal alt det, som min Fader har, gives ham.

Og dette er i overensstemmelse med den ed og pagt, der hører til præstedømmet.

Derfor modtager alle de, som får præstedømmet, denne min Faders ed og pagt, som han ikke kan bryde eller ophæve.

Men den, som bryder pagten, efter at han har indgået den og vender sig helt derfra, kan ikke få syndsforladelse, hverken i denne verden eller den tilkommende«.

Vi bør læse hele afsnit 84 og derigennem få en forståelse af præstedømmets vigtighed og de mange velsignelser, vi får igennem præstedømmet, og ligeledes det store ansvar, der påhviler os, når vi modtager det.

Præstedømmet er helligt og kan kun bruges under Guds indflydelse, som Han selv har sagt:

»Ingen magt eller indflydelse kan eller bør udøves i kraft af præstedømmet uden gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed;

gennem venlighed og sand kundskab, som uden hykleri og uden svig vil udvikle sjælen meget.

Irettesæt skarpt, når den Helligånd driver dertil, og udvis derefter større kærlighed mod ham, som du har irettesat, at han ikke skal betragte dig som sin fjende.« *(L. & P. 121:41—43).*

I den senere tid er der flere gange fremkommet et spørgsmål om kvinder og præstedømmet, som trænger til en forklaring, så præstedømmet ikke skal blive misbrugt. Nogle har påstået, at en kvinde, i en nødssituation, hvor det er umuligt at finde en, som holder præstedømmet, kan salve en syg på grund af sin mands præstedømme, som hun har part i. Det er en lærdom, som er helt forkert. Kvinder har ingen myndighed til at salve eller udføre nogensomhelst ordinance, der hører præstedømmet til. Kvinder kan i nødstilfælde bede for vedkommende, og hvis de beder i tro, kan de få den fornødne velsignelse, og vil sikkert få en større velsignelse på den måde, end hvis de påtager sig ansvaret for at bruge det præstedømme, som de ikke holder.

En kvinde kan i nødstilfælde, hvor hendes mand er tilstede, og han holder det melkisedekske præstedømme, og det er umuligt at finde en anden, der holder dette præstedømme, lægge sine hænder på et familiemedlem sammen med sin mand, men manden skal give salvelsen og velsignelsen, hustruen må kun assistere ved at lægge hænderne på og ikke mere.

Når vi taler om en nødssituation, mener vi, når vi er bortrejst og ikke kender andre, vi kan tilkalde, eller når vi ingen mulighed har for at få forbindelse med andre. Men at bruge hustruen, fordi et familiemedlem bliver alvorligt syg midt om natten, og vi generer os for at ringe til andre ældster, er ikke rigtigt. De, som holder præstedømmet, bør føle som en læge på den måde, at Kirkens medlemmer kan ringe til dem nårsomhelst, og de er villige til at

komme og gennem præstedømmets kraft yde den fornødne velsignelse.

Kan vi huske den tro, der udvistes, da Lazarus døde? Maria og Martha kom i kontakt med Jesus, og selv om det varede tre dage, før Han kunne nå at komme, kom velsignelsen, selv om der skulle et mirakel til, på grund af præstedømmet og den tro, disse kvinder havde.

Vi mishager Gud, når vi prøver at erhverve os en myndighed, som vi ikke har. Skriften er fuld af sørgelige beretninger om dem, som har prøvet at bruge præstedømmet uden at have myndighed dertil.

Må Gud give os en forståelse af præstedømmets hellighed, vigtighed og magt, og hvad der er nødvendigt for at kunne bruge det med Guds anerkendelse, uden hvilket det ingen betydning har.

Med venlig hilsen

Levi B. Thorup,
missionspræsident.

Månedens SPØRGSMÅL ?

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Hvem var profeterne Zenos og Zenock?

Spørgsmål:

Når man studerer Mormons Bog og Mose Bog, synes det os, at Zenos og Zenock, som omtales i Mormons Bog, kunne have været Enos, den tredie fra Adam, og Enok, Jareds søn og fader til Metusalem. Bibelen siger imidlertid, at Enok blev taget op til Gud og ikke, at han blev stenet til døde. Hvorledes kunne nephiterne ellers være af deres sæd? Dette er måske ikke vigtigt, men vi ville gerne have sagen klarlagt.

Svar:

Bortset fra hvad der er skrevet i Mormons Bog, har vi ingen optegnelse om nogen af disse to gamle profeter. Derfor er der intet fastlagt tidspunkt med hensyn til, hvornår de levede. Det er imidlertid en kendsgerning, at der var mange profeter i Israel og endog før Israels tid, hvis optegnelser vi ikke har fået. Disse to profeter levede på et eller andet tidspunkt forud for Lehis og hans families komme fra Jerusalem. Deres skrivelser må være blevet optegnet på de plader, som Nephi skaffede fra Laban. De viste sig at være af stor værdi for Lehis børn, idet de indeholdt mange oplysninger angående Israels fremtidige skæbne. Ældste George Reynolds, som er en af dem, der mest omhyggeligt og gennemgribende har studeret Mormons Bog, har givet følgende oplysning i sin bog *A Dictionary of the Book of Mormon* (Ordbog over Mormons Bog):

»*Zenoch* eller *Zenock.* En profet i Israel, om hvis personlige historie eller hvilken tidsalder han tilhørte vi ikke ved noget. Hans skrivelser var kendt af nephiterne, idet han citeres af Nephi (I Nephi 19:10), af Alma (Alma 33:15), af Nephi (Helaman 8:20) og af Mormon (III Nephi 10:16).

Zenos. En hebraisk profet, der ofte citeres af de nephitiske Guds tjenere. Alt hvad vi får at vide om hans personlige historie er, at han blev slået ihjel, fordi han modigt vidnede om det, Gud havde åbenbaret ham. At han var en mand, der var højligt velsignet af Herren med profetiens ånd, ses af den vidunderlige og næsten uforlignelige lignelse om vingården, som findes i sin fulde længde i Jakob (Jakob 5). Hans profetier citeres også af Nephi (I Nephi 19:10, 12, 16), Alma (Alma 33:3, 13, 15), Amulek (Alma 34:7), lamaniten Samuel (Helaman 15:11) og Mormon (III Nephi 10:16)«. *(A Dictionary of the Book of Mormon,* 1954 ed., p. 272).

Da Frelseren besøgte nephiterne, tillod han dem kun at modtage de mindre ting, som han lærte folket, og tilbageholdt de større ting, fordi han vidste, at folket i den generation ikke var tilstrækkelig ydmyge og lydige og derfor ikke rede til at modtage og forblive i pagterne. Mormons ord lyder således:

»Men det, der udgør en mindre del af det, han lærte menneskene, har jeg skrevet; og jeg har skrevet det i den hensigt, at det atter måtte komme til dette folks kundskab fra ikke-jøderne i overensstemmelse med de ord, som Jesus har talt.

Og når de har modtaget dette, og det er nødvendigt, at de først modtager dette for at prøve deres tro, og når de tror på disse ting, da skal de større ting blive åbenbaret for dem.

Men om så er, at de ikke vil tro dette, da skal det, som er større, tilbageholdes fra dem, til deres fordømmelse.

Se, jeg stod i begreb med at skrive alt det, der var indgraveret på Nephis plader, men Herren forbød det og sagde: Jeg vil prøve mit folks tro.

Derfor skriver jeg, Mormon, det, som er blevet mig befalet af Herren. Og nu slutter jeg, Mormon, mine ord og skrider til at skrive det, som er blevet mig befalet.« *(3 Nephi 26:8—12).*

Endvidere åbenbarede Herren følgende betydningsfulde forordning til Mormon, fordi han kendte skrøbeligheden

og ulydigheden hos menneskenes børn, ja endog hos Kirkens medlemmer, som ville leve i disse de sidste dage:

»Thi Herren sagde til mig: De skal ikke sendes ud til nationerne, førend den dag kommer, da de omvender sig fra deres ugudelighed og bliver rene for Herren.

Og på den dag, da de tror på mig, siger Herren, på samme måde som Jareds broder, så at de må blive helliget i mig, da vil jeg åbenbare det for dem, som Jareds broder så, ja, udfolde alle mine åbenbaringer for dem, siger Jesus Kristus, Guds Søn, himlens og jordens og alle skabte tings Fader.

Og den, som vil stride imod Herrens ord, han være forbandet; og den, som fornægter disse ting, skal være forbandet; thi ham vil jeg intet større vise, siger Jesus Kristus, thi jeg er den, som taler«. *(Ether 4:6—8).*

Hvor er det sørgeligt at tænke på, at Herren, som kendte enden fra begyndelsen, forudsagde, at selv efter at Mormons Bog var udgivet og sendt ud til verden, ville mange af dem, som havde indgået pagt med ham i dåbens vande, tænke så lidt på Mormons Bog, at de ikke ville give agt på dens lærdomme, og at de store velsignelser, som Herren havde i behold for de trofaste, på grund af deres ligegyldighed og mangel på tro måtte tilbageholdes, fordi der er så megen mangel på tro og lydighed blandt hans folk.

Zenos' lignelse, som er gengivet af Jakob i kapitel 5, er en af de største lignelser, der nogensinde er nedskrevet. Denne lignelse præger i og af sig selv Mormons Bog med overbevisende sandhed. Intet dødeligt menneske kunne have skrevet en sådan lignelse uden Herrens inspiration. Det er en skam, at altfor mange af dem, som læser Mormons Bog, springer over og negligerer de sandheder, som den gengiver med hensyn til Israels historie, adspredelse og endelige indsamling. Nogle af Kirkens medlemmer, som er blevet gjort opmærksom på den store betydning, som denne lignelse har, har sagt, at de ikke kunne forstå den. Den er enkel og meget klar for dem, som oprigtig søger at kende sandheden. Intet menneske uden guddommelig inspiration kunne have skrevet en lignelse som den. I korthed beretter den historien om Israel ned gennem tiderne, adspredelsen af stammerne til alle dele af jorden, deres blanden sig med, eller indpodning i de vilde oliventræer, eller med andre ord Israels blod, der blev blandet med ikke-jøderne, hvorved de store velsignelser og forjættelser, som Herren gav Abraham, fuldbyrdes. Efter at Abraham var blevet prøvet, ja, så langt som til at være villig til at bringe Isak som offer, velsignede Herren ham med de største velsignelser og sagde til ham:

»Jeg sværger ved mig selv, lyder det fra Herren: Fordi du har gjort dette og ikke sparet din søn, din eneste, for mig,

så vil jeg velsigne dig og gøre dit afkom talrigt som himmelens stjerner og sandet ved havets bred; og dit afkom skal tage sine fjenders porte i besiddelse;

og i din sæd skal alle jordens folk velsignes, fordi du adlød mig!« *(1. Mos. 22:16—18).*

Denne bemærkelsesværdige lignelse viser, hvorledes israeliterne, som grenene på oliventræet, blev ført ud til alle dele af jorden (Herrens vingård) og podet på de vilde oliventræer (ikke-jøderne). På denne måde opfylder de de forjættelser, som Herren har givet.

I vore dage drager de sidste dages hellige til alle dele af verden som tjenere i vingården for at samle denne frugt og oplagre den til den tid, da Mesteren skal komme. Denne lignelse er en af de mest oplysende og interessante i Mormons Bog. Hvorledes kan noget menneske læse den uden at føle denne gamle profets inspiration?

Joseph Fielding Smith.

TEMPELREJSEN 1963

Har De husket at melde Dem til tempelrejsen?

Der arrangeres fællesrejse for søskende med *tog* eller *bus,* men af hensyn til reservering af sovevogne, hoteller o. s. v. må vi have tilmeldingerne *aldeles omgående.*

Togrejsen vil starte fra København lørdag middag den 6. juli kl. ca. 13 via den nye Fugleflugtslinie, ankomst til Bern i Schweiz søndag morgen den 7. juli. Hjemturen starter fra Bern lørdag aften den 13. juli, hjemkomst til København søndag aften den 14. juli. Søskende fra Fyn og Jylland samles i Fredericia og støder til gruppen fra København i Lüneburg. Nærmere instruktioner om alle enkeltheder ved rejsen sendes til hver enkelt deltager. Prisen for togrejsen vil blive ca. 305,00 kr. incl. sovevogn begge veje.

Busrejsen starter fra København fredag morgen den 5. juli med ankomst til Bern søndag aften den 7. juli. Hjemturen finder sted fra Bern lørdag morgen den 13. juli, hjemkomst til Danmark den 15. juli om aftenen. For søskende fra Jylland vil der afgå en bus fra Aalborg fredag morgen den 5. juli med opsamling af søskende i Randers, Aarhus, Horsens, Fredericia og Kolding, hvor den mødes med bussen fra København, og de følges så ad resten af turen til Schweiz. For at busturen kan gennemføres, skal der være mindst 30 deltagere, og da dette tal endnu ikke er nået, opfordrer vi indtrængende søskende, der ønsker at rejse med bus, til snarest at tilmelde sig. Prisen vil være ca. 390 kroner, afhængigt af, hvor i Danmark man støder til bussen.

Prisen for opholdet i Schweiz er *ikke* indbefattet i ovenstående rejser med tog og bus. Søskende vil blive indkvarteret privat i nærheden af Templet, og opholdet vil kunne gøres for ca. 150 kroner pro persona.

Indlagte tilmeldelsesblanket, der er bindende, bedes venligst indsendt omgående, også af de søskende, der *tidligere har sendt foreløbig tilmelding.*

Søskende, der rejser separat med egen befordring, skal også indsende blanketten, idet Templet i god tid inden ankomsten skal have en komplet liste over de søskende, der kommer til Templet.

Indsend altså blanketten allerede i dag, så De ikke glemmer det!

Husk at sørge for *pas* og *tempelanbefaling.* Tempelanbefaling fås hos *grenspræsidenten,* men desuden skal De have et personligt interview med *missionspræsidenten,* som vil besøge grenene i denne anledning efter nærmere aftale med grenspræsidenterne.

Missionspræsidentskabet.

Om at faste

af *Præsident David O. McKay*

Ordet *faste* bruges til at betegne en tvang, man selv har påtaget sig, med hensyn til at afholde sig fra at indtage føde. Historikere fortæller os, at den skik at faste daterer sig tilbage til den menneskelige races tidlige historie. De formoder, at den først blev praktiseret på grund af den gavnlige indflydelse den har på helbredet, og også på grund af den forøgede kraft en sådan frivillig afholdenhed giver ånden ved at holde legemets rent fysiske appetit undertvunget. Imidlertid er det måske nærmere sandheden at sige, at det at faste opstod, da Herren første gang åbenbarede evangeliets plan for menneskene, og det daterer sig derfor tilbage helt til Moseloven, da en årlig fastedag blev foreskrevet. *(3. Mosebog 23:27—29).*

Forbundet med denne skik i vore dage i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er det at yde fasteoffer, hvis underforståede formål og vidtrækkende fordele gør den månedlige overholdelse af fastedagen til et af de mest betydningsfulde træk i dette sidste dages værk. For det første er der i det al den åndelige opløftelse, der kommer af et kristeligt ønske om at tjene sine medmennesker, og for det andet et økonomisk middel, som, hvis det udføres af en fuldkommen og aktiv organisation, kan imødegå al nød og trang hos enhver værdig, fattig person indenfor de organiserede wards og grene i Kirken.

Alle de principper, der er forbundet med det at faste, synes at pege på den kendsgerning, at det skaffer 1) fysiske fordele, 2) intellektuel aktivitet, og 3) åndelig styrke, hvad der er den største af alle fordele. Denne fine åndelige styrke kommer af, at den enkeltes vilje undertvinger den fysiske appetit. »Den, som hersker over sig selv og behersker lidenskaber, ønsker og frygt, er mere end en konge«.

Som i det evige liv er der i selvbeherskelsen ikke blot én stor ting, som et menneske kan gøre for at opnå det, men der er mange små ting, som man skal overholde, hvorved selvkontrol kan opnås, og det at lade appetitten være underkastet viljen og at afslå at tilfredsstille sine ønsker, er to af disse små ting. Det var med denne tanke i sit sind, at psykologen William James med hensyn til at opnå åndelig styrke, kom med følgende forslag: »Hver dag at gøre noget, som du ikke kan lide at gøre.« Hvis der ikke var nogen anden dyd ved at faste end at vinde karakterstyrke, ville det alene være tilstrækkelig retfærdiggørelse for en altomfattende antagelse af det.

Den regelmæssigt fastsatte faste består i at afholde sig fra at spise engang hver måned, det vil sige, det betyder at afstå fra to måltider den første søndag i hver måned. Værdien af disse to måltider, som gives som et frivilligt bidrag til hjælp for dem, som sulter eller på anden måde lider nød, udgør fasteofferet. Tænk, hvad den oprigtige overholdelse af denne regel ville betyde åndeligt, hvis hver mand og kvinde og hvert barn ville overholde fasten og yde det resulterende offer, med det oprigtige ønske at velsigne den mindre heldige broder eller søster eller det sorgfulde barn!

Det er Guds skik. Man siger, at folk ikke bryder sig om velgørenhed? Men det bør ikke administreres som velgørenhed, men som en co-operativ plan om gensidig tjeneste til gavn for alle.

Kan De ikke sammen med de simple handlinger se det guddommelige princip om tjenestegerning, som det udtrykkes i Mesterens ord: »Hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre, har I gjort imod mig.« *(Matt. 25:40).*

Det er en praktisk demonstration af Guds magt til fysisk frelse, og det er ikke blot en uprøvet idé, thi De og jeg ved, som medlemmer af den gengivne Kirke, at den kan udføres i praksis.

Kravet er, at Kirkens medlemmer faster denne dag, overværer deres møder, specielt faste- og vidnesbyrdmøder, og i henhold til åbenbaringen fra Gud ofrer deres gaver og sakramenter, og opsender deres bønner til Gud. Vi opfordrer til at yde det tilsvarende beløb for disse to måltider til gavn for de værdige fattige i vor midte. Der er ikke fastlagt noget bestemt beløb; det overlades til enhver frivilligt at give det, som han synes han bør give, så at biskoppen kan få tilstrækkelige midler i hænde til at hjælpe dem, som er værdige og som trænger til hjælp.

Hvis vi giver biskoppen vort fasteoffer én gang om måneden, er vi sandelig ikke blevet fattigere finansielt, end vi ville være, hvis vi havde nydt de måltider, som vi almindeligvis gør. Der kan ikke blive noget økonomisk tab for vor egen familie, og vi har i hvert fald givet en lille skærv til imødegåelse af sult, måske nød, i et eller andet hjem, som er mindre heldigt, mindre velsignet end vort. Vi har ikke lidt noget økonomisk tab: Ingen er blevet fattigere, intet menneske er berøvet nogen velsignelse, intet barn berøvet noget, som han ville have haft, hvis han havde afstået fra at yde dette lille bidrag.

I al almindelighed sagt, intet menneske tager på nogen måde nogen skade ved at afstå fra disse to måltider på fastedagen, men han har tværtimod fysisk godt af det; han får større åndelig magt til at modstå de fristelser, han møder i livet, og bedst af alt, han praktiserer selve kærnen i vor religion. Den sande Kristi ånd viser sig i dette lille offer.

Lær barnet at beherske appetitten. Undervis ham, ikke hårdt, men venligt, med Herrens Ånd, og du vil finde, at når disse små lektier i afholdenhed og lydighed kommer dagligt i barndommen, vil de ubevidst lægge den magt i hans sind, at han selv kan opnå alle de store og vidunderlige velsignelser, som er beredt for de trofaste medlemmer af Kirken.

David O. McKay

DEN EVIGE ÆGTESKABSPAGT

af *Joseph Fielding Smith*

Et af de mest strålende af evangeliets principper er den evige ægteskabspagt. Da saddukæerne kom til Frelseren og fremsatte sagen om kvinden, som havde haft syv mænd, og spurgte, hvilken af disse mænd hun ville få i den næste verden, var det formodentlig med det formål at fange Ham, hvis de kunne. Frelseren svarede dem ved at sige:

».... Denne verdens børn tager til ægte og bortgiftes; men de, som er agtet værdige til at få del i den anden verden og opstandelsen fra de døde, tager hverken til ægte eller bortgiftes.

Thi de kan ikke mere dø; de er jo engles lige, og de er Guds børn, da de er opstandelsens børn.« *(Luk. 20:34—36).*

Af dette svar, som Frelseren gav saddukæerne, udleder den kristne verden den konklusion, at der ikke findes noget ægteskab ud over dette dødelige liv. Derfor udføres vielser, enten de udføres af præster eller af borgerlige embedsmænd, der er bemyndiget dertil, kun »til døden skiller« den pågældende mand og hustru. Denne form for ægteskab fandtes imidlertid ikke fra begyndelsen.

Da Frelseren gav instruktioner til farisæerne, fremsatte Han en meget vanskelig lære. De kom til Ham og spurgte Ham om skilsmisse, og i det svar, Han gav dem, lærte Han dem læren om den evige ægteskabspagt.

»Dertil svarede han og sagde: Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde?

og sagde: »Derfor skal en mand forlade sin fader og moder og holde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød?«

Så er de da ikke længer to, men ét kød. Derfor: hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille.« *(Matt. 19:4—6).*

Her har vi i Jesu ord den forkyndelse, at det er hensigten, at ægteskabspagten skal være evig.

Denne lære om ægteskabspagtens evige natur blev åbenbaret til Profeten Joseph Smith. Det er en meget betydningsfuld historie, som er kommet ned til os angående det første ægteskab på denne jord. Før der var nogen jordisk død, forkyndte Herren: ».... Det er ikke godt for mennesket at være ene; jeg vil gøre ham en medhjælp, som passer til ham.« *(1. Mos. 2:18).*

Derfor blev Eva givet til Adam, og det er af dette skriftsted klart, at hensigten var, at ægteskabet mellem manden og hans hustru skulle vare for evigt, for døden var på det tidspunkt ikke kommet til jorden. Denne tanke må have været i Pauli sind, da han forkyndte for de hellige i Korint: »Dog i Herren er det således, at hverken er kvinden noget uden manden eller manden noget uden kvinden.« *(1. Kor. 11:11).*

Desuden skrev Paulus til Kirkens medlemmer i Efesus følgende:

»For denne sags skyld bøjer jeg mine knæ for Faderen, efter hvem ethvert faderforhold i himmel og på jord har sit navn ....«. *(Efes. 3:14—15).*

Der er altså en Guds familie i himmelen så vel som på jorden, og hvem vil blive de retmæssige arvinger i den familie? Naturligvis vil den bestå af dem, som blev viet for tid og evighed i Herrens Tempel, for Herren har skrevet:

»Se, mit hus er et ordens hus, siger Herren, og ikke et forvirringens hus.

Kan jeg antage et offer, siger Herren, som ikke er bragt i mit navn?

Eller skal jeg modtage af dine hænder, hvad jeg ikke har forordnet?

Og forordner jeg noget for dig, siger Herren, uden gennem lov, som jeg og Faderen forordnede det for dig, før verden blev til?

Jeg er Herren, din Gud, og jeg giver dig denne befaling, at ingen skal komme til Faderen uden gennem mig eller gennem mit ord, som er min lov, siger Herren.

Og alt, hvad der findes i verden, enten det er af mennesker, troner, fyrstendømmer, magter eller noget af andet navn, som ikke er forordnet af mig eller gennem mit ord, siger Herren, skal ikke bestå, når menneskene er døde, hverken i eller efter opstandelsen, siger Herren, din Gud.« *(L. & P. 132: 8—13).*

Hvis mænd og kvinder, når de gifter sig, bliver medlemmer af Guds familie og bliver berettigede til de velsignelser at opnå evig fremgang efter opstandelsen, må ægteskabsordinancen og pagten naturligvis ske ved guddommelig myndighed. Det privilegium at udføre et sådant ægteskab kan ikke enhver person eller præst tilfældigvis påtage sig. Der er kun én på et givet tidspunkt, som holder disse guddommelige nøgler. Han har myndighed til at overdrage myndighed til andre til at udføre vielser for tid og al evighed, og med mindre denne myndighed gives, ville ægteskaber for tid og evighed ikke være bindende ud over dette dødelige liv. Naturligvis må de, som ønsker at gifte sig, rette sig efter statens love. Ingen præst eller selv en ældste i Kirken har myndighed til at udføre vielser og besegle for tid og evighed undtagen de, som på rette måde har fået overdraget myndigheden fra den ene, som holder disse guddommelige nøgler — Præsidenten for Kirken.

Joseph Fielding Smith.

Kvindelig Hjælpeforening

Kære søstre!

Ved konferencerne var tiden altfor kort for mig til at give den tale, jeg havde forberedt, og præsident Thorup mener, den har et budskab, som kunne være til gavn for os alle, så derfor vil denne tale blive mit budskab til jer i denne måned.

»Vi hører ofte folk sige, at for at være medlem af Kirken må de ofre mange ting. Sommetider har folk, særlig de, som undersøger evangeliet, den følelse, at for at være medlem af Jesu Kristi Kirke må de opgive mange af livets fornøjelser og ville blive hemmet i deres aktiviteter og deres samfundsliv. Selv medlemmer føler sommetider, at de, fordi de er medlemmer af Kirken, ikke kan nyde mange af de glæder, som andre folk nyder.

Lad os et øjeblik tænke på nogle af verdens fornøjelser og se, om vi som medlemmer mister nogle af de værdifulde ting i livet: Vi kan, som medlemmer af Kirken, lytte til og fryde os over den vidunderlige og skønne musik, som der er at lytte til. Koncerter, operaer, moderne musik, de vidunderlige klassikere, som har begejstret folk i århundreder, altsammen kan vi glæde os over.

Og så er der alle de gode ting, som vi kan læse i litteraturen, historien, historier for børn, skrifterne og al vor kirke-litteratur. Den eneste litteratur, som frarådes os, er den litteratur, som fremmer det onde.

Alle de smukke kunstmuseer, de store mestres malerier kan vi glæde os over, og som præsident Thorup allerede har omtalt, opmuntrer Kirken os til at få en højere uddannelse, at studere kunst, litteratur og videnskab, at blive læger, jurister, musikere, professorer, lærere, og vi bør alle lære så meget som vi kan om den beskæftigelse, som vi ønsker at følge. Kirken opmuntrer os til at holde os à jour med de løbende begivenheder og tage imod de nye opfindelser, som fremkommer.

Fysisk duelighed er en af Kirkens grundsætninger. Kirken skaffer et program, bestående af sport, skuespil og musik, hvor ungdommen så vel som de ældre medlemmer kan finde glæde ved at deltage. Hvis evangeliets lærdomme følges, vil det opbygge stærke legemer, et sundt sind .... en livsmåde, som bringer glæde og lykke til alle, som efterlever dets principper.

Brødre og søstre, viser vi disse vidunderlige aktiviteter tilstrækkelig opmærksomhed? Mange gange er det svært at få ungdommen til at deltage i programmer, til at konkurrere i tale- og sangkonkurrencer, til at deltage i skuespil, til at skrive og deltage i Road Shows. Det er tit svært at finde tilstrækkelig mange medlemmer, der vil synge i koret. Det er vanskeligt at finde dirigenter og organister og at finde lærere til klasserne.

Grens-, distrikts- og missionsledere bør kende alle de af Kirken planlagte aktiviteter og fremme dem og opmuntre Kirkens medlemmer, unge og ældre, til at deltage.

Forældre bør opmuntre deres børn til at deltage i disse aktiviteter og vise et godt eksempel ved selv at deltage.

Ungdommen bør prøve at forstå vigtigheden af disse aktiviteter, der kan bringe glæde ind i deres liv, og bør med glæde sige ja, når de bliver bedt om at deltage.

Alle disse udviklende aktiviteter kan man glæde sig over i de små grene så vel som i de store grene.

Distriktets G.U.F. bør fremføre et 3-akts skuespil hvert år og fremme andre aktiviteter, så distriktets ungdom kan komme til at lære hinanden bedre at kende.

Grenskorene bør øve og fremføre specielle programmer og koncerter til påske, jul og ved andre højtider.

Primary bør lave programmer og invitere forældrene.

Og der kunne gøres mere ved grenenes lørdag-aftens-fester for at gøre dem mere interessante.

De eneste ting i livet, som vi medlemmer af Kirken får at vide, vi ikke skal deltage i, og som vi bør holde os borte fra, er de dårlige ting i verden: Lotteri, at spille kort, drikkegilder, som får folk til at miste deres værdighed og som skaber så megen ulykke og sorg i hjemmet. Det er blevet sagt, at det bedste ved et mormonselskab er, at man den næste dag kan huske, hvad man har gjort! Kirken er imod at fortælle smudsige historier eller se på slibrige billeder, eller læse den slags litteratur, som formørker vor tankevirksomhed og holder vore tanker fast ved de dårlige i stedet for de gode ting i livet.

Brødre og søstre, vi ofrer intet for dette vidunderlige evangelium. Vi bør altid være taknemmelige for dets principper og dets lærdomme. Hver gang jeg hører nogen sige: »Jeg kan ikke tilhøre Mormonkirken, for hvis jeg gjorde det, ville jeg miste mine venner«, tænker jeg: »Ja, du mister måske en, som påstår at være din ven, men du vil finde Gud!«

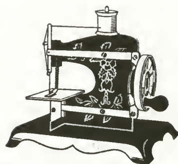
Præsident McKay har sagt: Kirkens mission er at gøre dårlige mennesker gode og gode mennesker bedre«.

Kære søstre, jeg vil gerne sige jer tak for den vidunderlige konference, og jeg er glad over den fremgang, som vi gør på mange områder. Jeg vil specielt gerne takke Syngende Mødres Kor for den smukke musik og sang, de gav os. Jeg håber oprigtigt, at endnu flere søstre vil være villige til at tage del i alle de vidunderlige aktiviteter, som Kirken tilbyder os, til gavn og udvikling for os alle.

På gensyn næste måned.

Florence B. Thorup.

Syning

SYNING III.

PRØVNING — TILRETNING

Enten nu klæder skaber folk eller ikke gør det, så vil den kvinde, som syr sit eget tøj, føle sig betydelig bedre tilpas ved at gøre det, hvis hun ved, hvorledes hun skal tilpasse det på rette måde.

Uden hensyn til, hvor nøjagtigt syningen er udført, vil en kjole ikke præsentere sig pænt eller føles behagelig for den, der skal have den på, hvis den ikke »sidder«. Flere og flere kvinder og unge piger lærer selv at tilpasse deres tøj. Med tålmodighed og kendskab til nogle få detailler, kan det let gøres. Det er virkelig en behagelighed og også tidsbesparende, hvis man ikke er nødt til at vente på, at nogen skal få tid til at hjælpe en med den slags.

At være omhyggelig med tilpasningen belønnes rigeligt. En kjole, der sidder rigtigt, ser godt ud, og man er ikke nødt til at trække i den både her og der. En kjole, som sidder rigtigt, fremhæver sin bærers gode udseende og skjuler de mindre gode sider ved figuren. Følgende punkter må tages i betragtning, når man prøver og tilpasser sit tøj:

1. Prøv altid med retsiden af stoffet ud af hensyn til nøjagtighed og symmetri i mønstret stof.
2. Sørg altid for at bibeholde den trådretning, De havde, da stoffet blev korrekt klippet. Tråde på tværs går parallelt med gulvet midt foran, ved hoftelinjen og bageste bustelinje. Længdetrådene på ærmeopslagene ligger i armens retning, når den hænger lige ned. Forreste og bageste midterlinje skal være fuldkommen lige og lodret på gulvet (fig. 1).
3. Sidesømmene både i bluse og nederdel skal være absolut lige ned, ikke gå lidt i retning af foran eller bagtil (fig. 2). Sømmen i livet skal gå nøjagtigt lige rundt om figuren.
4. Når man prøver en kjole, bør man have det undertøj på, man har tænkt sig at bruge til den bestemte kjole.

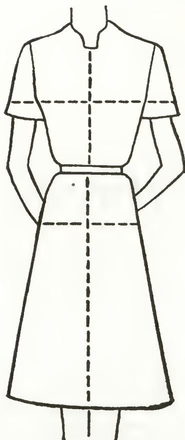

Fig. 1

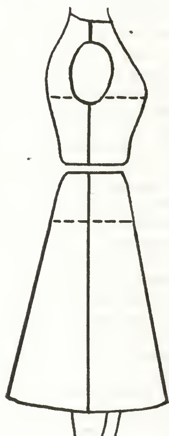

Fig. 2

5. Gør ikke tøjet alt for snævert. Der skal være plads nok i det, så man kan gå, sidde og røre armene. Man lægger mere mærke til eventuelle legemsfejl, når tøjet sidder alt for snævert til kroppen.
6. Klip ikke halslinjen eller ærmegabet uden først at have markeret dem og være sikker på, at de er rigtige. Hvis de føles for snævre, er det ofte på grund af det ekstra stof, man har beregnet til sømmerum, og som skal bukkes om til søm.
7. Hæng altid kjolen på en bøjle, når De ikke syr på den. Det forhindrer, at den bliver unødig krøllet og sparer Dem derved for unødvendig presning. Det giver også eventuelle læg mulighed for at flade til deres naturlige folder.

En af de mest almindelige fejl, begyndere i syning gør, er at sy indsnittene, før de har prøvet. Det er helt forkert. Indsnittene er beregnet til at tage den overflødige vidde og forme stoffet efter figuren. De er således et af de vigtigste tilpasningspunkter på en kjole og skal som sagt forme denne efter skikkelsen. Når De derfor anvender indsnit, så prøv forskellige steder, indtil De finder den bløde, velsiddende linje.

Indsnit foran på skuldrene samler de rynker, der ellers ville blive fra skulderen til taljen, og de bør samle vidden over busten. Indsnit bagpå skuldrene giver vidde hen over ryggen. De gør, at tøjet sidder bedre på en, der er lidt rundrygget. Indsnit under armene og i taljen på blusen giver nødvendig vidde og utvunget bevægelsesfrihed og bør altid pege mod den fyldige del af busten. De gøres kortere eller længere, alt efter som det passer skikkelsen og bør slutte der, hvor busten er mest fyldig.

Indsnit på nederdelen i taljelinjen foran og bagpå er beregnet på at få kjolen til at sidde glat mellem hoften og en smal talje. På en kraftig skikkelse må man ikke placere indsnittene alt for langt fra hinanden bagpå. Albueindsnit, som er rigtigt placeret, giver plads til albuen og holder vidden på

plads. Bøj albuen og anbring indsnittene ved albuespidsen.

Enhver kvinde lærer hurtigt den letteste måde, hvorpå hun kan få en kjole til at sidde, men et par forslag vil måske kunne hjælpe:

Ri og hæft med nåle så meget, som er nødvendigt før første prøve.

Prøv bluse og nederdel samtidigt for at få det rigtige indtryk af, hvorledes de virker sammen. Når man prøver en nederdel, skal den fæstes til linningen med nåle omkring hele taljen.

Før man foretager den endelige prøvning, bør man studere hovedvirkningen af alle sider af kjolen i et legemsstort spejl. Se godt efter, hvad der er godt, og hvad det er nødvendigt at forandre. Når man foretager nødvendige ændringer, må man passe på, at stoffet holdes trådlige under hele prøvningen.

Pladsen tillader ikke en detailleret forklaring på alle de problemer, der kan være ved en prøvning. Der vil altid følge den nødvendige forklaring med mønstrene, og der findes masser af bøger på bibliotekerne, hvor man kan finde mere hjælp, end vi kan give her.

Hvis De arbejder alene, kan det være til hjælp at se efter en gammel kjole, som passer Dem godt. Skriv de erfaringer op, De gør med prøvningen, så De kan anvende dem, næste gang De skal klippe en kjole.

Husk, at den kjole, der sidder godt, er behagelig at have på, når man sidder, står eller bevæger sig omkring. Den er snæver, hvis moden fordrer det, men må aldrig føles tæt eller strammende.

(Fra »Relief Society Magazine«, maj 1958).

Musik

Inden vi begynder at gå i detailler med dirigentens mange opgaver, tror vi, det ville være godt for os at gøre os klart, hvad formålet egentlig er med »Syngende Mødre«s kor. Vi kan først stille det op under ét stort formål: *At give søstrene lejlighed til og glæde ved at synge sammen og mulighed for at øge deres kundskab om og påskønnelse af musik og sang.*

Under dette hovedformål vil vi så opstille flere punkter, som tilsammen gør det muligt at nå vort formål:

1. *Formålet med »Syngende Mødre«s kor*
   (a) At tilbyde Kv. Hj.s medlemmer kulturel og åndelig udvikling.
   (b) At give dem anledning til at udtrykke sig gennem sang.
   (c) At tilbyde dem undervisning i musikkens grundregler.
   (d) At øge deres påskønnelse af musik og sang.
   (e) At lade dem opleve glæden ved at synge sammen.
2. *Hvorledes finder man de musikalske talenter?*
   (a) Søg i wardet eller grenen efter de musik-talenter, man har brug for i »Syngende Mødre«s kor.
   (b) Studer forsamlingen, når den synger, og find dem frem, som ser ud til at synge godt og invitér dem til koret.
   (c) Invitér de unge mødre og de nye medlemmer fra grenen ell. wardet, som har evner inden for musikken. Det vil også hjælpe dem til at lære søstrene at kende.
3. *Hvorledes man ordner og leder korøvelserne*
   (a) Øv altid på samme tid og samme sted.
   (b) Hvis det er muligt, øv så et sted, hvor der er to instrumenter, så stemmerne kan øves enkeltvis. Tiden vil da blive bedre udnyttet, men det kræver naturligvis to, der kan spille; dirigenten kan godt være den ene af dem.
   (c) Øv 1. og 2. sopran sammen eller 2. sopran og alterne; det gør det lettere for 2. sopranerne at høre og lære deres stemme.
   (d) Bestil noget i øvelsestiden; spild ikke tiden.
   (e) Hav selv en oversigt over det, der skal øves i den afsatte tid, og *sørg for, at De når det.*
4. *Medlemmernes placering i koret:* Når De først kender medlemmernes stemmer, bør De placere dem, så de har deres faste pladser.
   (a) 1. sopranerne til venstre.
   (b) 2. sopranerne i midten.
   (c) Alterne til højre for dirigenten.
   (d) Anbring dem så vidt muligt efter højde.
   (e) Anbring de kraftigste stemmer bagest i koret.
   (f) Anbring dem, som er uøvede, eller som har vanskeligt ved at holde deres stemme, midt i deres gruppe.
5. *Stemmeøvelser*
   (a) Det er nødvendigt, at de mange forskellige enkelte stemmer opøves til at have samme *tonekvalitet;* dette læres gennem træning af stemmen.
   (b) Øv altid først en sang ved at *nynne* den — uden at stramme musklerne.
   (c) Øv skiftevis med M og L foran de forskellige vokaler, begynd med »mo«.
   (d) Tonekvaliteten bør så vidt muligt være den samme uden hensyn til begyndelsestonen og vokalerne.
   (e) Lær medlemmerne, at også de »lettere« eller ubetonede stavelser skal have klang og »afrundethed«.
6. *Sangmaterialet*
   (a) Vælg sange, som ikke er alt for svære, og øv *lejlighedsvis* noget, der kræver lidt mere.
   (b) Vælg sange, der passer til den anledning, hvor de skal synges.
   (c) Vælg materiale, der har værdi både med hensyn til musikken og teksten.
   (d) Sørg for at have så mange eksemplarer af materialet, så alle kan se tydeligt, når sangene gennemgås, analyseres, forklares og øves.
   (e) Brug taktstokken og taktmønstrene og gør virkelig Deres kordirektion til en kunst.
   (f) Studér grundigt sangenes tekst.

Det er Kirkens ønske, at koret optræder i hvide bluser og mørke nederdele.

Interessen for musikken holdes kun vedlige i forhold til de opgaver, der stilles, og de aktiviteter, man deltager i.

Vi giver i denne måned blomster til

alle *sekretærer* i Kvindelig Hjælpeforening overalt i Danmark for deres arbejde med rapporterne, hvad der resulterede i påtegningen: »Perfekt rapport« på den årsrapport, der fornylig kom tilbage fra Generalbestyrelsen i Salt Lake City.

Mia-Maid fest i København distrikt

Den 10. april blev der i kirken på Priorvej afholdt en fest for Mia-Maid pigerne. Aftenen hed »Kær til mit hjerte«-aften.

Vi begyndte med sangen »Mer hellighed« og bøn ved en af pigerne. Derefter valgsprog og skriftsted. Rosensymbolet blev fremsagt af en Mia-Maid pige fra København. Søster Meta Hansen fra Amager gennemgik pigernes lektiehefte for i år, det viste sig, at disse lektiers standard er af meget høj kvalitet.

En ung pige, som ikke er medlem af Kirken, men kommer til møderne på Priorvej, holdt en dejlig tale over emnet »En tak til min Mor«, en tale, som rørte os alle meget dybt.

Derefter sang Mia Maid pigerne fra Amager »Mor, lille Mor«, og så holdt søster Florence Thorup alle tiders tale til de unge piger. Søster Thorup begyndte med at fortælle de unge, at de var noget ganske særligt — nemlig Mia-Maid piger; og hun fortalte også om den gang, hun skulle til sit første bal, hvordan hun gik og ventede spændt, ligesom alle andre piger gør. Til sidst sagde hun til pigerne, at hvis de ville følge disse lektier og det, de ellers lærte af deres lærerinder, så ville de blive de ideelle hustruer og mødre i fremtiden.

Søster Thorup og søster Kirsten Francke Pedersen underholdt så de tilstedeværende med en duet på flygel og orgel.

Aftenens gæstetaler, distriktspræsidentinden søster Grethe Francke Pedersen, talte til de unge om dyd og moral blandt Kirkens unge og om, hvor nødvendigt det netop i disse tider er for vore unge — hvor verden ser helt anderledes på disse principper end vor Kirke gør — at de får den rette forståelse af overholdelsen af budet om renhed og kyskhed.

Vi sluttede i kirkesalen med en bøn.

Den dejlige aften fortsatte med forfriskninger, indtaget ved et bord, der var henrivende pyntet med roser og hjerter, blomster og levende lys. Denne aften er også beregnet til, at en moder giver sin datter en ting af sit eget, som den unge så kan gemme i sin Sandhedens Skat.

Slutningssangen sang mor og datter: »Mor er den bedste i verden«.

At alle vi mødre må forstå at hjælpe vore unge, så de altid må forstå, hvad de lærer her i Kirken — for det er kun det fine og rene, som gives disse unge piger — beder jeg om i Jesu Kristi navn.

Grethe Francke Pedersen,
distriktspræsidentinde, G.U.F.
København distrikt

Aalborg G.U.F. på tourné i påsken

Efter et par måneders forarbejde med et alsidigt program af både alvorlig og munter karakter havde vi en vellykket premiere i Aalborg den 6. april.

Skærtorsdag startede så de 20 deltagere i tourneen fra Aalborg.

Vi besøgte følgende byer: Horsens, Esbjerg, Herning, Silkeborg, Aarhus og Randers, alle steder blev vi venligt modtaget, og vort program blev alle steder modtaget med begejstring, vi følte os virkelig som søskende i samme fællesskab, og mange nye venskaber knyttedes.

Vi vil gerne her i DEN DANSKE STJERNE rette en tak til alle søskende og venner for deres venlighed og gæstfrihed overfor os, og en tak til deltagerne for godt kammeratskab på hele tourneen, et eksempel til efterfølgelse.

Der var ca. 600 ialt, som har overværet vort program.

L. K.

G.U.F.-Stævnet i København

28., 29. og 30. juni

PROGRAM

Fredag den 28. juni: **Udflugt**
Vi mødes ved kirken, Priorvej 12, kl. 9,30.
Turen går til Vallø blomsterpark, hvor vi ser os om og nyder vores mad. Der vil også være lejlighed til et bad i Køge Bugt.
Turen koster kr. 16,00, alt inclusive.
Om aftenen samles vi i Folkets Hus på Enghavevej til Road Shows.

Lørdag den 29. juni:
Kl. 8.30: **Funktionærmøde,** hvor alle ledere og lærere bedes være tilstede.
Kl. 10.00: **Bordtennis** og **Korøvelse.** Vi håber, at så mange som muligt kommer og synger med i missionskoret.
ca. **Kl. 12.00: Frokost**
Kl. 13.00: **Basketball,** udendørsbane på Staunings Plads.
Kl. 18.00: **Banket** (Folkets Hus). Pris kr. 14.00.
Kl. 19.30: **Guld- og Grønt Bal.** Pris kr. 3.50.

Søndag den 30. juni:
Kl. 9.00: Præstedømmets møde.
Kl. 10.00: Tale- og sangkonkurrence. Det nye valgsprog. Vidnesbyrdmøde.
Kl. 17.00: Sangfestival. Taler af G.U.F.s Hovedbestyrelse og af missionspræsidentskabet.

Vi håber, at så mange som muligt vil komme til Stævnet

Det stod i STJERNEN for 100 Aar siden

15. Juni 1863

Hvorledes Fortidens Historie kan tjene os til Rettesnor

Menneskene regjeres for en stor Deel af forudgaaende Exempler, som man overveier og senere bestemmer som Mønster til Efterligelse ved fremtidige lignende Tilfælde. Visse Aarsager frembringe sædvanligt visse Virkninger, og naar Omstændighederne og Aarsagerne ere af samme Slags som dem, man tidligere have iagttaget, forventer man ogsaa de samme Virkninger, som frembragtes ved første Iagttagelse. Naar usædvanlige Omstændigheder af en fremragende Art indtræffe, optegnes Følgen deraf, og denne Optegnelse bliver da en Rettesnor ved alle lignende Tilfælde i Fremtiden. Derfor tages der saa meget Hensyn til forudgaaende lignende Tilfælde i Folkeforsamlinger og i retslige Kjendelser, og ved samme Lys prøver Statsmænd og Politikere at læse Fremtidens Historie; de ville gjerne afsløre de store Forviklinger i fremtidige Begivenheder ved Henviisning til det Forbigangne, og dømme efter de Regler, de havde dannet sig ved tidligere Iagttagelser; de ville afværge de Vanskeligheder, de see i Fremtiden og bringe Fred og Sikkerhed istedet. Historien gjentages ofte, og den samme Tilstand, hvori Nationer vare for flere Aarhundreder siden, vil vise hvilke Omvæltninger, der vil foregaae nu, dog med de Forandringer, som Omstændighederne bevirke. Politikere kunne derfor ofte forudsige Følgen af de revolutionaire Optrin saavel som den Skjebne, der vil ramme de Kongeriger, der ere i en Overgangstilstand.

Der gives dog Eet, for hvilket ingen Rettesnor haves, og hvorefter Mennesket forgjeves seer tilbage paa Fortidens Historie; men vilde han søge rigtigt efter og gaae tilbage i Tiden til et vist Punkt, kunde han lære meget derved, om han end ikke fandt Regler for det Eene, vi mene, nemlig Guds Rige. Evangeliet har siden dets Gjengivelse i de sidste Dage havt en større Udvikling end nogensinde før. Det er vel muligt, at Udfaldet af dets Forkyndelse har fundet sin Lige, da Jesu Apostler levede paa Jorden i gamle Dage, men dets Fremadskriden i vor Tid har bestandig frembragt noget Nyt, der har sat dem i Forlegenhed, som vare ivrige efter at nedrive, hvad Herren havde opbygget, og som forgjeves søgte at berolige sig ved at henvise til de gjentagne Feil, som Bedragere have gjort sig skyldige i, og derpaa begrunde Haabet om Guds Riges hurtige Tilintetgjørelse. Hvis disse Daarer ligesaa flittigt vilde undersøge Jesu og Apostlenes Forudsigelser om den Skjebne, der vilde ramme Jøderne, fordi de vare blodtørstige og forkastede Evangeliet, og den frygtelige Propheti om Jerusalems Ødelæggelse, Jødernes Elendighed, Fornedrelse og lange Adspredelse, og naar de da havde dannet sig en Regel, hvorved de vilde blive ledet til at annamme Guds Tjenere, som ere beskikkede til at prædike Evangeliet, vilde da al Elendighed, Krig og Blodsudgydelse være undgaaet? Ja, Jøderne vilde have handlet anderledes, naar de havde fundet denne Regel og adlydt Evangeliet. Herren opfyldte, hvad han havde sagt, og han lod sine Trusler gjennemføre paa et ugudeligt og stridigt Folk, hvor naturlige Midlerne, han brugte, end syntes at være. Jøderne havde bestandig med Stolthed i Hjertet tilbageviist Herrens Naadesbeviisninger mod dem og have bragt Følgerne af deres Gjenstridighed over sig. Christendommen kan læse sin Dom, naar den betragter Jødernes Skjebne; thi det vil ikke gaae de saakaldte Christne bedre, hvis de vedblive at forfølge Guds Tjenere og forkaste Evangeliet, der tilbydes dem.

Endskjønt der ikke mangler Exempler paa hvorledes det vil gaae dem, der ere opsætsige og gjenstridige mod Herren, hjælper det dog kun lidt til at fremme Guds Rige. Dersom det blot var en menneskelig Opfindelse, dannet efter Menneskets Viisdom, opholdt ved hans Kraft, udstrakt saavidt hans Indflydelse rakte og regjeret ved hans Klogskab alene, kunde dets Fremtid læses ved den menneskelige Forstand, naar Kundskaben om Fortiden blev taget tilhjælp. Det kunde da betragtes som Spiren til en Stat eller Magt, som paa een eller anden Dag vilde indtage sin Stilling ved Siden af Jordens Nationer formedelst dens Vælde, Kraft og Betydning og blive som enhver anden Stat, underkastet de samme Omvæltninger og Forandringer og indblande sig i den samme Strid og Misundelse, som forstyrrer Nationernes Fred og som forhindrer dem i at være lykkelige. Skjøndt Guds Rige om kort Tid alligevel skal anerkjendes som en Magt paa Jorden, er dets Bestemmelse dog af en høiere Natur end man vil tilskrive det. Hensigten med dets Oprettelse paa Jorden er større end den, de andre Nationer tragte efter; dets Formaal er Menneskeslægtens Gjenfødelse og Oprettelsen af Guds Regjering paa Jorden. Vore Ældster have forkyndt dette i flere Aar; Herren vil sikkerligen udføre dette; han har udstrakt sin Haand for at gjennemføre sine Hensigter, og hvert Ord, som han har inspireret sine Tjenere til at sige, skal gaae i Opfyldelse.

De Forandringer og Gjenvordigheder, Kirken har undergaaet, give de Hellige ingen Regel for Fremtiden. Hvis saa, kunde de Midler, hvormed Sandhedens Fjender ere blevne slaaede tilbage i tidligere Dage, bruges med Held i Fremtiden. Den Tro, som det er nødvendigt for de Hellige at øve for at de kunne udvikles og blive hvad Gud ønsker de skulle være, kunde undværes, og vi behøvede da ikke at bede om den Hellig-Aands bestandige Nærværelse hos os. Skjøndt vi forvente, at Uroligheder med vore Fjender ville opstaae og Hindringer lægge sig paa vor Vei, hvilke skulle bortryddes, og skjøndt vi kunne vente at komme i lignende Farer i Fremtiden, som dem, hvori vi vare i Fortiden, saa behøve vi ikke at være bange for at de ville komme i samme Form eller have samme Udseende, som dem, vi allerede have gjennemgaaet. Enhver ny Vanskelighed, der optaarner sig mod Guds Gjerning, vil have et forandret Udseende, og naar den er overvunden, vil Værket forfremmes og vi ville have større Kraft til at imødegaae den næste Modstand med. Efterhaanden som Guds Rige voxer og tiltager i Magt og Vælde, vil Modstanderen bringe nye Kræfter og stærkere Hjælpere til Angrebet, hvilke dog kun ville blive overmandede, hvis de Hellige ere tro i de Pagter, de have sluttet, og holde Guds Befalinger.

Intet andet Folk har større Aarsag til at gjøre Ret, eftersom ingen Andre gjøre Fordring paa saa store Velsignelser som vi. Disse Velsignelser kunne ikke erholdes uden ved bestandig Trofasthed; de, som ikke ere trofaste og som forsømmer at holde Herrens Be-

falinger, ville engang i rette Tid og paa rette Sted blive prøvede og deres Mangel paa Tro vil blive synlig. Det er kun dem, som leve for den Hellig-Aand, som stadig vil boe i dem, og som oplyser Sindet og befæster Troen, der ville være beredte for de Begivenheder, som skulle finde Sted i Fremtiden. Medens Verden forgjeves seer tilbage paa Fortiden for deraf at udlede, hvad Fremgang Guds Rige vil have i Fremtiden, medens den glæder sig, naar den seer vore Modstandere udrustede til Kamp mod Sandhedens og Retfærdighedens Budbærere, vil den Forstandige lade sig lede ved Prophetiens Aand og ved det Lys, den giver; han vil blive opmuntret og trøstet og skue lyse Udsigter foran sig; han vil besidde Kraft og Taalmodighed til at vente i Haab om at overvinde enhver Hindring, der vil lægge sig paa Veien mellem ham og de Velsignelser, Gud har i Behold for sine trofaste Børn. Om end Skyer skulle vise sig paa Horizonten, vil han dog kunne see Solen skinne bag dem, thi Troens Øie kan skue igjennem den tykkeste Støvsky, der kan samle sig paa en Helligs Vei.

Kirken i dag

Nye missionspræsidenter i Europa

Til at præsidere over den nordskotske mission er kaldet *Phil D. Jensen,* American Fork, Utah. Phil D. Jensen vil være kendt af mange danske søskende, idet han var missionssekretær i den danske mission i 1939, da de amerikanske missionærer blev kaldt hjem til Amerika, fordi krigen brød ud.

Til at præsidere over den centralbritiske mission er kaldet *Joy Fitzgerald Dunyon,* Salt Lake City, Utah.

Verdensudstillingen i New York

På verdensudstillingen, hvor Kirken vil have en udstillingsbygning efter model af Salt Lake Templet, regner Præsident David O. McKay med, at vi vil oprette en radiostation, hvor alle dignitarer fra fremmede lande kan få lejlighed til at tale til folk i deres eget land på deres eget sprog.

Mottoet for Mormonkirkens udstilling vil blive »Menneskets søgen efter lykke«.

Ældste Harold B. Lee af De Tolv Apostles Råd er formand for Kirkens udstillingskomité og vendte tilbage fra et besøg i New York med følgende rapport til Præsident McKay: »Vi har en vidunderlig standplads på udstillingen. Den ligger meget nær ved hovedindgangen, og foruden at være en af de største ligger den meget bekvemt for de besøgende, der kommer til og fra udstillingen«.

Mormonkirken vokser

I de to første måneder af 1963 blev der omvendt og døbt 19.152. Dette er næsten 50 % flere end i de to første måneder af 1962, hvor der blev døbt 13.847.

Antallet af missionærer i missionsmarken var ved slutningen af februar 1963 11.815 mod 10.989 ved slutningen af februar 1962.

Mormonstudenter skænker bøger til universitetet i Iran

En gruppe på 17 studerende ved Brigham Young universitetet i Provo, Utah, har skænket 150 tekstbøger til det nylig oprettede National Universitet i Iran. Universitetet drives af Mormonkirken.

Kirkens ledere nægter at være gamle!

Skønt deres samlede alder er 240 år, har de tre ledende autoriteter i Kirken en daglig arbejdsbyrde, der ville trætte mange yngre mænd. Præsident David O. McKay er 89 år, hans 1. rådgiver, Præsident Henry D. Moyle, er 73, og hans 2. rådgiver, Præsident Hugh B. Brown, er 78.

Kronet med herlighed

På utallige opfordringer vil vi i dette og de kommende numre af DEN DANSKE STJERNE bringe romanen KRONET MED HERLIGHED af Nephi Anderson, oversat af John S. Hansen.

Romanen har været udsolgt i mange år, og den vil blive placeret i STJERNEN således, at den kan tages ud af bladet, hvis det ønskes, og samles til en bog, når den er færdig.

Vi gør udtrykkelig opmærksom på, at fortællingen er en opdigtet roman, hvis synspunkter og eventuelle lærdomme udelukkende må stå for forfatterens egen regning, og ikke absolut kan regnes for at være Kirkens standardiserede lærdomme.

KRONET MED HERLIGHED

FORTÆLLING AF
NEPHI ANDERSON

OVERSAT AF
JOHN S. HANSEN

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE
1963

Første del

I.

> »Hvor var du, da jeg grundfæstede Jorden? .... Da morgenstjernerne sang til hobe, og alle Guds børn råbte af glæde?« – Job 38: 4, 7.

Himlens hærskarer var forsamlede: Guds sønner og døtre. De mange stemmer blandede sig med hinanden i en mægtig summen, der hævedes og sænkedes ligesom den mægtige havflades bølger, når de er ved at falde til ro efter en storm. Da holdt støjen pludseligt op, og der blev fuldkomment stille overalt.

»Lyt,« sagde én til den, der stod ved hans side, »Fader vil tilkendegive sin vilje.«

En stemme gennembævede forsamlingen. Den var klangfuld som en krystalklokke, og så tydelig, at ethvert øre opfangede den, så smuk og velklingende, at ethvert hjerte indenfor dens område fyldtes med velbehag.

»Og nu, I, mine børn!« således lød ordene, »I er nu nået til det sted på eders udviklingsbane, hvor en forandring nødvendigvis må finde sted.

Således som I har levet her i al denne tid i Guds nærværelse og under de her virkende magters kontrol, har I udviklet eder i kundskab om eders nuværende tilstand. Gud er tilfreds med eder – med de fleste af eder, og mange af eder har vist sig i besiddelse af stor åndelig kraft og blandt disse vil

Han vælge sine fremtidige fyrster og ledere. I er bleven undervist om mange af lysets og livets love, hvormed universet er skabt og blevet styret. I har ganske vist ikke alle gjort lige megen fremgang, eller i samme spor. Nogle har glædet sig mere over musikkens harmoniske toner, medens andre har søgt at udgranske Guds skaberværk. Enhver har fundet glæde i og haft udbytte af, hvad de har foretaget sig. Men der er én kundskabsretning, der er lukket for eder alle. I eders nuværende åndelige tilstand er I ikke kommet i berøring med tilværelsens grovere elementer. Eders erfaringer har udelukkende været indenfor det åndelige livs område, og der er en hel verden af materielle stoffer, som I intet kender til. Der er modsætninger til alle ting. I har tildels en forståelse af godt og ondt, men de mange forgreninger, hvori disse to deler sig, kan I ikke have noget kendskab til. Det har endvidere altid været eders ønske i overensstemmelse med det håb, som er givet eder, at I en gang skulle have lejlighed til at blive lig eders forældre – opnå at modtage et legeme af kød og ben og arve det, som Gud har arvet. Dersom I derfor nogen sinde skal blive skabere og fyrster, da må I først lære stoffets og elementernes sammensætninger, egenskaber og love at kende udover hvad der omgiver eder i denne tilværelse.

»For at kunne hæve eder over alle ting, må I først gå igennem alle ting, og have været i personlig berøring med dem. Det er nu Faderens behagelige vilje, at skænke eder denne lejlighed. De af eder, som vedblive at være trofaste, skulle forøges og få tilladelse til at indgå i den anden prøvestand; og dersom I holder denne, skal herlighed tildeles eder og I skulle indgå i en tredje tilværelse og blive kronet med herlighed fra evighed til evighed.

»Netop nu er der ude i rummet en anden verden – øde og uden bestemt form; men Guds ånd er der og bevæger sig over den og organiserer elementerne. Med tiden vil den blive til et passende opholdssted for eder.«

Røsten tav. Majestæten så ud over de tætte skarer af tavse sjæle. Da kunne de glade hjerter ikke længere tie, og alle Guds børn opløftede et jublende glædesskrig. Den store skare

sang og priste Gud, og musikkens toner genlød i himlene!

Da blev der stille igen. Atter lød stemmen til dem sigende:

»Hvorledes og på hvilket grundlag vil eders frelse, ophøjelse og evige herlighed blive tilendebragt: Dette er blevet vedtaget i evighedens råd, og jeg vil meddele det til eder.

»Når Jorden er gjort rede, da vil to blive sendt dertil for at påbegynde livet der i legemer dannede af Jordens stoffer. En lov vil blive givet til disse første forældre. Denne lov vil blive overtrådt, og således vil synden komme ind i verden. Overtrædelse medfører straf, og således ville I, når I fødes ind i verden, komme i nær berøring med trængsler og smerte, elendighed og død. I vil få lejlighed til at udøve barmhjertighed, kærlighed og had. I vil komme til at lide, men eders lidelser vil være som en smeltedigel, gennem hvilken I prøves og lutres. I vil dø, og eders legemer vil gå tilbage til Jorden igen. Omgivet af jordiske påvirkninger vil I give efter for synden. Hvorledes skulle I da kunne komme tilbage i Faderens nærhed og igen modtage eders legemer? Hør hvorledes:

»Der må én sendes til Jorden med magt over døden. Han vil være en Guds Søn, den énbårne i kødet. Han må være uden synd og dog bære al verdens synd. Hans liv vil blive taget, og således vil Han opfylde den evige retfærdigheds krav. Han vil gå foran og tilvejebringe opstandelse fra de døde. Han vil give eder en anden lov, som vil befri eder fra følgerne af eders personlige synder, hvis I adlyder den, og bringe eder tilbage til det evige livs vej. Således vil eders handlefrihed være ubeskåret, at I kunne handle i alle ting, som I selv ville.«

En svag mumlen hørtes fra den store forsamling.

Da lød Faderens stemme: »Hvem skal jeg sende?«

En af forsamlingen trådte frem – en majestætisk skikkelse, sagtmodig men dog ædel og Faderen lig – det var Sønnen; han talte således:

»Fader, her er jeg, send mig. Din vilje ske, og din være herligheden evindelig.«

Da rejste en anden sig. Stolt og knejsende trådte han frem.

Hans øjne lynede og hans læber krusedes i foragt. Fripostig i hele sit væsen, overmodig og indflydelsesrig talte han, Lucifer, Morgenrødens Søn, således:

»Se, her er jeg, send mig; jeg vil være din søn, og jeg vil forløse hele menneskeslægten, så at ikke en eneste sjæl skal fortabes, og jeg vil visselig gøre det; derfor giv mig din ære.«

Da lød en røst, som fra én, der havde myndighed, sigende:

»Lucifer, din fremgangsmåde ville tilintetgøre menneskets handlefrihed – dets mest værdifulde gave. Den ville fratage ham midlet til evig fremadskriden. Det tilbud kan ikke modtages.«

Faderen så ud over den mægtige forsamling; da udtaltes klart og tydeligt disse ord:

»Jeg vil sende denne første!«

Men den stolte Lucifer bøjede sig ikke. Hans ansigt udtrykte heftig vrede, og da han forlod forsamlingen, var der mange, der fulgte ham.

Da gik denne nyhed ud gennem himlene om det store råd og om Faderens hensigt og vilje; om Kristi tilbud og Lucifers oprørske handlinger. Hele det himmelske rige var i bevægelse og uro og strid og uenighed begyndte at gøre sig gældende blandt Guds sønner og døtre.

Ud fra rådssalen i det celestiale palads og ned ad den omkringliggende haves gange kom to af Guds sønner. Det, der nyligt havde fundet sted, syntes at have gjort et dybt indtryk på dem. De forsamlede skarer havde begivet sig bort, og med undtagelse af en eller anden bortilende skikkelse var de alene. De var i alvorlig samtale med hinanden.

»Men, broder Sardus,« sagde den ene, »hvorledes kan du se tingene i det lys? Lucifer havde da sikkert uret. Og så var han tilmed så overmodig og selvsikker.«

»Jeg er ikke enig med dig, Homan. Vi har ret til at tænke og handle, som vi selv ønsker, og jeg mener, at Lucifer havde ret. Tænk på hans storslåede tilbud, at bringe hver eneste af Faders børn tilbage til Ham i herlighed, og det uden nogen betingelse fra deres side.«

»Se her! Han, og du tilligemed ham, taler om eders ret til

at tænke og handle, som I ønsker. Er du ikke i besiddelse af denne ret? Har du ikke åbenlyst gjort brug af den, da du afslog at følge Faders råd? Gør jeg ikke også brug af den, idet jeg lytter til og samstemmer med Ham? Men lad mig fortælle dig, broder, hvad den synsmåde vil lede til.«

»Jeg véd det – men fortæl blot.«

»Nej, du véd det ikke. Du ville ikke handle således, om du forstod følgerne.«

»Måske du vil forklare dig nærmere,« sagde den anden overlegent.

»Broder, bliv ikke vred. Det er min kærlighed til dig, der tvinger mig til at tale således til dig. Det er indlysende, at vi i denne fremtidige tilværelse med dens erfaringer og prøver, vil beholde vor frihed til at vælge mellem de modsætninger, som vi ville blive stillet overfor. Uden denne handlefrihed ville vi ophøre med at være intelligenser og blive ligesom livløse ting. Hvorledes kunne vi blive prøvede uden denne ret? Hvorledes kunne vi skride fremad uden den?«

»Alt dette indrømmer jeg.«

»Hvad var det altså, at Lucifer ville gøre? Han ville frelse dig fra verdens farer, hvad enten du ville eller ej. Han ville gøre det unødvendigt for os at anstrenge os eller selv træffe nogen bestemmelse. Hvad vi end gjorde, hvor dybt vi end sank ned i synd og mørke, så ville han dog alligevel frelse os, uden nogen betingelse, uden nogen renselsesproces, med alle vore synder hvilende på os; og i en sådan tilstand skulle vi kunne forvente at gå fremad til fuldkommenhed og blive Gud vor Faders konger og præster, udøvende magt og myndighed over vore medbrødre. Tænk på dette. Det onde ville triumfere. Den celestiale orden ville blive forvandlet til kaos.«

Den anden svarede ikke et ord. Han kunne ikke imødegå sin broders klare bevisførelse.

»Kære broder,« fortsatte Homan, »aldrig før har jeg været så inderlig bedrøvet, som da jeg så, at du sluttede dig til den oprørske Morgenrødens Søn. Undgå for fremtiden alt samkvem med ham. Jeg frygter både for ham og hans tilhængere.«

»Men han har en sådan magt over mig, Homan. Hans vel-

talenhed synes helt at besnære mig, og hans bevisgrunde er unægteligt overbevisende. Men jeg må gå – og, broder, kom med mig til vor sammenkomst. Mange vil komme til stede; nogle langt borte fra. Vil du komme?«

»Jeg kan ikke give dig noget løfte, Sardus. Måske, om nogen tid.«

Derpå skiltes de.

Homan gik til den omtalte forsamling, og som Sardus havde forudsagt, traf han der mange fremmede ansigter. Alle vegne syntes samtalerne at dreje sig om alvorlige emner. Sangen lød ikke som sædvanligt. Musikken, altid skøn og ren, var mere sørgmodig end nogen sinde før, og en mislyd syntes at have indsneget sig i det klare og livgivende tonevæld. Homan havde ingen lyst til at tale med nogen. Han gik fra gruppe til gruppe med et venligt smil til alle, han mødte. Sardus var i en ivrig diskussion med nogle ligesindede ånder, men Homan blandede sig ikke i deres samtale.

Klynger eller selskaber af himmelske venner, Guds sønner og døtre, gik omkring under træernes løvrige kroner eller sad ved de kølige springvand. Oh, hvor de var skønne og statelige at se til, og Homan beundrede i tanken Faderens skaberkraft. Ikke to af dem var ens, og dog bar de alle den store skabers stempel, og hver havde sin egen ejendommelige skønhed og ynde.

Homan gik ind i et med slyngplanter overdækket lysthus. Han så ikke den yndige pigeskikkelse, der sad derinde, før han vendte sig om. Da fik han øje på hende. Hun syntes henfalden i dybe tanker, og hendes øjne fulgte med et fraværende udtryk de forbipasserende grupper.

»Et nydeligt ansigt – og ejendommeligt,« tænkte han, idet han gik hen til hende og sagde:

»Søster, hvad er det, dine tanker er så optaget af?«

Hun vendte sig om og så på ham, og da bredte der sig et glad smil over hendes ansigt.

»Skal jeg fortælle dig det?«

»Ja, jeg beder dig herom. Kan jeg sætte mig her?« Han satte sig overfor hende.

PRÆSTEDØMMET

»Dette er min gerning . . .«

Grenens genealogiske komité og kvorum'et

Principielt skaffer kvorum'erne de midler, hvorved mændene kan arbejde sammen og dele de åndelige oplevelser, forenes i at hjælpe brødrene til økonomisk fremgang og skaffe et behageligt og tilfredsstillende socialt liv med høje og ædle standarder. Alle disse formål må indkapsles i et vel gennemtænkt program, hvis enkeltheder må følges til stadighed.

Den første åndelige oplevelse og erfaring opnås bedst ved at holde budene og fremme Herrens værk. Hans gerning, sagde Han, var at »tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.« *(Moses 1:39).* Begge disse attråede frugter udstrækker vor aktivitet til ting, der er ud over graven. Ingen af os kan forudsætte, at vi fuldtud hjælper Herrens værk ved alene at nyde den selskabelige komsammen. Heller ikke kan vi anses for fuldstændig aktive for evigheden ved at yde hjælp eller financiel bistand til et medmenneske.

Vi har fået at vide, at man ikke kan opnå de højeste goder i livet herefter uden mand og hustru er sammen. Det ville i sandhed være en sørgelig udsigt for dem, der er gået forud uden at sørge for evig besegling for sig selv, hvis der ikke var sørget for, at dette korte liv ikke er afslutningen på at høre eller akceptere principperne om evigt liv. Da vi ved dette, vil kvorumpræsidentskabet sørge for, at dets medlemmer arbejder intenst med dette.

Denne aktivitet kan deles i to dele:

1. Besøg til templerne af medlemmer og deres hustruer for at udføre ordinancearbejde for de døde. Disse besøg bør foretages ofte.

2. Søge navnene på forfædre og på rette måde berede dem til ordinancearbejdet i templet.

At udføre dette tekniske og fordringsfulde arbejde kræver praktisk træning. Til dette formål er grenens genealogiske komité eller forening organiseret. I den komité sidder et medlem af kvorum'et. Tidligere var det således, at det var tilstrækkeligt krav til denne stilling at have et kvorummedlem i grenens bestyrelse. Det var alt. Den pågældende mistede straks sin identitet i kvorum'et og blev opslugt i grens-komiteen. Han følte ikke mere ansvar for kvorummedlemmerne end for noget andet medlem i grenen.

En sådan tilstand er ikke god. Kvorummedlemmet bør repræsentere kvorum'et og bør have som formål at ruske op i og undervise medlemmerne af kvorum'et i grenen i det arbejde at søge efter deres døde slægtninge. Han bør rapportere resultaterne af sit arbejde til kvorum-præsidentskabet og søge deres hjælp til yderligere at fremme dette arbejde.

Derfor bør den mand, som repræsenterer kvorum'et i grenens genealogiske komité eller forening, indsættes som medlem af kvorum'ets komité for kirkelig tjeneste.

Denne mand bør være både grenspræsidentens og kvorum-præsidentens fælles valg. Grenspræsidenten har den endelige magt til at indsætte i dette tilfælde, men hvis medlemmet skal føle noget ansvar for kvorummedlemmerne, må han også vide, at indsættelsen lige så vel er en kvorum-indsættelse, og at kontrollen vil blive udøvet af kvorumpræsidentskabet så vel som af grenspræsidenten.

Forslagets udformning

Kvorumpræsidenten går til grenspræsidenten og siger:

»Du har tænkt at indsætte en mand fra vort kvorum til medlem af grenens genealogiske komité (eller forening). Hvad mener du om John Doe? Han vil arbejde for kvorummedlemmerne i din gren. Vi ville gerne give ham denne aktivitet«. Der vil blive nogen diskussion, og i nogle tilfælde må man gå ind på et kompromis. Men til slut vil der opnås enighed.

Det vil så være klogt for begge i fællesskab at give medlemmet en kaldelse, idet de hver især forklarer sit eget syn på tingene. Grenspræsidenten fortæller ham om hans almindelige ansvar, medens kvorumpræsidenten viser ham det særlige ansvar, han har overfor kvorummedlemmerne i grenen.

Grenspræsidenten konfererer med grenens genealogiske komité (forening).

Kvorum-præsidentskabet konfererer med kvorum'ets komité for kirkelig tjeneste — særlig angående det genealogiske arbejde i grenen.

Dette er ét skridt imod lidt hurtigere forberedelse til Tusindårsriget!

Rettelse:

I april nummeret af STJERNEN skrev vi i Præstedømmets artikel (side 121), at lærere og præster kunne ordineres, når de var henholdsvis 15 og 17 år. Dette er for nogle år siden blevet forandret, således at *lærere* kan ordineres, når de er 14, og *præster,* når de er 16. Undskyld, at vi ikke var opmærksomme på dette!

ÆRBØDIGHED

Et menneske, der undersøger Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, vil ofte lægge mærke til den friskhed, der findes i Kirken. Man ser mange glade ansigter, og efter amerikansk skik slås der en del på skulderen.

Det virker for mange tiltalende med denne friske religiøsitet og bibringer lyst til mere oplysning om denne levemåde.

Springet fra friskhed til respektløshed er imidlertid ikke stort, og der må advares mod, at sidstnævnte bliver fremherskende. Dette gælder såvel vor opførsel i kirkebygningen som omtale og varetagelse af de hellige handlinger i Kirken. Lad os som eksempel nævne vor indstilling til dåben.

Dåben er en meget betydningsfuld handling for alle, der indgår eller agter at indgå i den. Dette kommer til udtryk også i de sange, der synges forinden, og hvori pagten med Gud fremhæves. Det er derfor misforstået friskhed, når medlemmer af Kirken ved denne lejlighed gør bemærkninger om vandets temperatur, vådhedsgrad m. m. Sådanne udtalelser forekommer ikke af ond vilje, men af ubetænksomhed. Skaden er dog lige stor for det menneske, der døbes, og for hvem det må være et krav, at den hellige handling respekteres og æres. *Frode Bernskov,*
Næstved.

GENEALOGI

JA, MEN HVORLEDES

Her ser du John B. Ginner. Han er netop blevet klar over vigtigheden af det genealogiske arbejde. Se, hvor begejstret han ser ud. Javel. Han har fået interesse for at gøre noget.

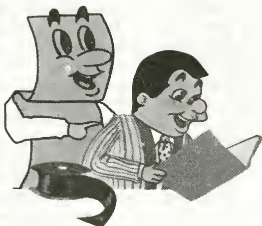

Men gøre HVAD?
Efter interessen HVAD SÅ?

Dette er hr. Genealogi.

Han har fortalt John B. Ginner, at i genealogien er der visse skridt, der skal tages. Skridt, som er en del af et planlagt efterforskningsprogram.

Det første skridt er KILDER HJEMME.
Og så søger John blandt sine papirer for at se, om der er noget af genealogisk værdi. Fødselsattester — vielses- og dødsattester — dagbøger — blade — gamle breve og så videre.

Og meget vigtigt — siger hr. Genealogi. Glem ikke at sætte dig i forbindelse med dine slægtninge. Find ud af, hvad de ved — hvad de eventuelt har gjort. Besøg dem, du kan.

Skriv til dem, du ikke kan besøge.

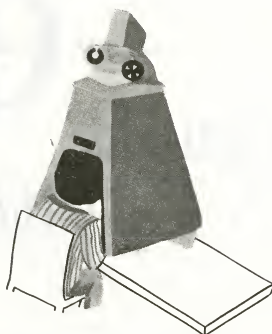
Lav en familie-organisation, så I kan slå jeres oplysninger sammen.
Del byrden ved et efterforskningsprogram.

Hvis du bor i nærheden af et af landsarkiverne — der findes fire i Danmark: i Viborg (for Jylland), i Aabenraa (for Sønderjylland), i Odense (for Fyn) og i København (for Sjælland og omliggende øer) — kan du selv gå derhen, og i de

gamle optegnelser der (kirkebøger, folketællingslister o. s. v.) søge efter de oplysninger, du skal bruge for at kunne udarbejde familieskemaerne. — På Rigsarkivet i København findes microfilm af mange af de gamle optegnelser (indtil 1860), som ligger på de andre arkiver.

Du må lære noget om optegnelserne fra det sted, hvor dine forældre kom fra. Du må lære noget om indholdet af bøgerne, den tidsperiode de er tilgængelige, og naturligvis hvor de kan findes. Og så må du lære at læse gotisk skrift, for alle optegnelser fra før 1850 er som regel skrevet med gotisk håndskrift.

Alle disse ting er meget vigtige, når man skal bruge disse hjælpekilder. Men du vil finde ud af, at det er et fascinerende og interessant studium! Hvis du ikke selv er i stand til at kunne gøre arbejdet på arkiverne, må du have hjælp til det. Vi har ikke mange professionelle genealoger i Kirken i Danmark, men hvis du skriver til Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, vil vi se, om vi kan sætte dig i forbindelse med en, der kan hjælpe dig.
Husk altså, siger hr. Genealogi, de skridt, der er nødvendige for det genealogiske efterforskningsarbejde:

Hjemlige kilder
Korrespondance
Arkiver

Gensidig Uddannelses Forening

GØR DIT VALG

af *Præsident David O. McKay*

For mange år siden var der samlet en stor forsamling i byen Sheghem. Israel var mødt for at høre de sidste ord fra deres store leder Josua. Han havde trofast ført Israel gennem mangen en hjemsøgelse. Han kendte deres svagheder og havde set deres vildfarelser. Ved denne specielle lejlighed prædikede han livets ord for dem og sagde til dem, at de skulle huske Guds åbenbarede sandheder. Han gik tilbage til Abrahams dage, den gang folket gik efter forbuden frugt. Han fortalte dem, hvorledes Herrens hånd havde ført Israel ud af Ægypten, hvorledes han havde givet dem jord, som de intet havde gjort for at få, hvorledes han havde givet dem byer, som de ikke havde bygget.

Derefter fortsatte han: »Nu, derfor frygt Herren og tjen ham i oprigtighed og trofasthed og kast de afguder bort, som jeres fædre tjente på den anden side af floden og i Ægypten, og tjen kun Herren, og hvis det synes svært for jer at tjene Herren, vælg så i dag, hvem I vil tjene; hvad enten det nu bliver de guder, jeres fædre tjente, da de var på den anden side af floden, eller det bliver dette lands indbyggere, amoriternes guder, men jeg og mit hus vi vil tjene Herren«.

Den gamle profet sagde, før han døde: »Vælg i dag, hvem I vil tjene, men jeg og mit hus vi vil tjene Herren«, og samtidig gav han folket lejlighed til at vælge, idet han spurgte dem: »Hvem vil I tjene?« Og de råbte som med én mund: »Vi vil tjene Herren«. »Husk«, råbte Josua, »det er jer, som har gjort dette valg. I kan ikke tjene Herren, for han er en nidkær Gud. Han vil ikke tilgive jeres overtrædelser og heller ikke jeres synder, hvis I forsager Herren og tjener andre guder, eftersom han har gjort jer så meget godt, så vil han vende om og straffe jer hårdt og tilintetgøre jer«. Og folket sagde til Josua: »Ikke desto mindre, vi vil tjene Herren«. Og Josua sagde til folket: »I er vidner mod jer selv, at I har valgt at tjene Herren«. Og de sagde: »Vi er vidner«.

Og den pagt, der blev gjort af folket på denne dag, blev nedskrevet i Herrens lovbog, og et alter blev bygget til minde om pagten. Josua bød dem farvel og gik al kødets gang.

Den generation holdt pagten. Du kan læse Det gamle Testamente fra 2. Mosebog og til Israels fangenskab, og du kan ikke finde et folk, der tjente Herren med en sådan trofasthed som dem, der gjorde pagt med den gamle profet Josua den dag.

Vi i vore dage må vælge, hvem vi vil tjene. Jeg siger jer, at vi kan ikke tjene fjenden en del af tiden og Kirken en anden del. Vi kan ikke gøre dette, Herren har tydeligt sagt: »Ingen mand kan tjene to herrer, for enten vil han hade den ene og elske den anden, eller også vil han holde sig til den ene og ringeagte den anden. Du kan ikke tjene Gud og mammon«.

Disse ord er sande, og jeg tror, vi skal tage dem lige så bogstaveligt, som Profeten Joseph Smith tog Jakobs ord: »Dersom nogen af eder fattes visdom, lad ham bede til Gud, som giver alle uden bebrejdelse«. Profeten troede på disse ord og tog dem for, hvad de var.

Så vi skal tro på Kristi ord og vide, at vi kan ikke tjene to herrer. Lad os vælge i dag, hvem vi vil tjene.

HVIS JEG VAR *teenager*

VILLE JEG FØLGE ET IDEAL

af *Oscar A. Kirkham* af De Halvfjerds' Første Råd.

Hvis jeg var dreng igen, ville jeg gerne have, at en brav mand som min fader ville komme tidlig ind i mit liv. Min fader var en mand med stor tro og åndelighed. Et år var alle hans redskaber blevet ødelagt af ildebrand, da kornet lige var parat til at blive høstet. Han bad inderligt, medens han var ude på marken, at Herren ville velsigne ham, så han på en eller anden måde ville blive hjulpet og kunne få høstet. Ikke så snart havde han fået rejst sig fra sin bøn, før en nabo, hans ven, som kom forbi, standsede op og sagde til ham: »James, jeg lagde mærke til, at dit korn er lige ved at være rede til at blive høstet. Mit er også rede. Lad mig vide, hvornår jeg kan komme, så vil jeg meje det for dig. Jeg ved, du har mistet næsten alle dine redskaber.« Fars bønner var blevet besvaret. Vi var alle glade og taknemmelige.

Jeg ville gerne have, at den mand, som kom tidligt ind i mit liv, ville bygge en ild op i mig, som aldrig ville gå ud: en brændende inspiration, en brændende retskaffenhed, som ville stimulere min fantasi og give mig tro, så jeg ville og kunne gøre mit bedste for det, der er ret, og være glad for det! Han kunne være en kvorumleder eller en søndagsskolelærer, spejderfører eller noget andet. Jeg ville ønske, han ville have så megen indflydelse på mig, at jeg ville deltage i et værdifuldt kursus og følge det til en ædel slutning. Jeg ville gerne have, at han skulle være så oprigtigt interesseret i mig, at han en gang imellem ville knæle ned sammen med mig i bøn. Jeg ville ønske, at han var tålmodig og ville tage den lille gnist, som han havde tændt i min sjæl, og opmuntre den til at vokse bestandig og brænde større og klarere.

På grund af min natur vidste jeg, at han måtte give mig megen virkelig opmuntring og virkelig praktisk hjælp. Jeg håber, at hans gode eksempel ville være så virkeligt og stærkt, at det ville tilskynde mig til at gøre, hvad der er rigtigt — og være glad for det. Den store Emerson har sagt: »Det, vi mest trænger til, er nogen, som vil få os til at gøre, hvad vi *kan* gøre.«

Åh, hvis jeg var dreng igen, ville jeg gerne have en sådan mand til at være med mig for at vejlede mig og velsigne mig og styre mig. Det er et stort privilegium for en dreng tidligt i livet at møde en virkelig kristen mand, som vil være interesseret i ham, sætte et godt eksempel og yde virkelig hjælp.

Hvis jeg var dreng igen, ville jeg gerne have venner at glæde mig over — virkelige venner. Jeg ville gerne rejse med en renlivet flok, med venner, som ville hjælpe mig til at holde mig på den rette vej: venner, som jeg kunne more mig med, drage på eventyr med, klatre i bjerge med og lave lejrbål sammen med. Jeg ville gerne blive ved med at være spejder, indtil jeg i hvert fald blev Ørnespejder. Når jeg blev 12 år, ville jeg gerne slutte mig til mine værdige venner og blive ordineret til diakon og fortsætte med dem i præstedømmets arbejde, indtil vi blev fundet værdige til at blive kaldet på mission for Kirken. Ja, det ville være venner, som jeg ville være glad for. Det er et stort privilegium »at vokse op« sammen med virkelige venner.

Hvis jeg var dreng igen, ville jeg studere store skikkelser, som jeg kunne stræbe efter at ligne, blandt dem ville være Nephi fra Mormons Bog: Han, som, da hans brødre knurrede og sagde, at det var vanskeligt at vende tilbage til Jerusalem for at få pladerne, viste sin karakterstyrke og sin tro og sagde: »Jeg vil gå og gøre det, som Herren har befalet, thi jeg ved, at Herren ikke giver menneskene nogen befaling, uden at han åbner en udvej for dem, så at de kan udføre det, som han befaler dem.« (I Nephi 3:7).

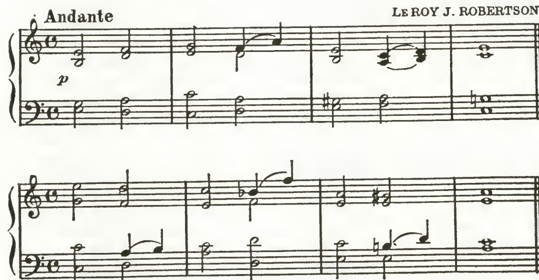
Jeg holder af historien om Moses, Israels store fører, som førte sit folk fra slaveri til det forjættede land. Han var fyld af mod og tro — en tro, som var stor nok til at standse havets vande, en tro, som var stor nok til at skaffe manna fra himlen, tro til at få vandet til at springe fra klippen. Hvis jeg var dreng igen, ville jeg gerne vide mere om Moses. Jeg ville gerne have tro og mod, som han havde.

Joseph Smiths liv og lærdom har været en stor inspiration for mig. Hvis jeg var dreng igen, ville jeg gerne ligne ham. Da han bad til Herren om visdom og vejledning og han læste svaret: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, da skal han bede om at få den fra Gud, der giver alle gavmildt og uden bebrejdelser, og så vil den blive ham givet« (*Jakobs Brev 1:5),* da tøvede han ikke. Han gik ud i en lund med skønne træer, og med sand tro spurgte han Herren. Svaret kom, og »han lyttede til Herren«. Jeg ville gerne velsignes af Herren, som han blev det.

Så ville Herren blive min styrke og min sang, og han ville blive min frelse. Så ville hans højre hånd få en strålende magt. Ja, hvis jeg var dreng igen, ville jeg søge at kende og søge at stræbe efter at gøre disse ting.

Søndagsskolen

Nadververs for juni:
For Senior Søndagsskolen:
»Den, som elsker sin broder, bliver i lyset ....« (Johs. 1. Brev, 2:10).
For Junior Søndagsskolen:
»Salige er de rene af hjertet, thi de skal se Gud«. (Matt. 5:8).

Søndagsskolesang for juni:
»Det er måske ej i kampens gny«. (Nr. 159 i den blå sangbog).

»Det er måske ej i kampens gny«, forfatter Mary Brown, komponist Carrie E. Rounsefell.

Denne vidunderlige missionærsang er fortjent velkendt og elsket. Det er ikke blot et digt, som udtrykker hengivenhed og en beslutning om at tjene i Herrens værk, men det er desuden en sand hymne, henvendt til Guddommen, nøjagtigt som en bøn opsendt til vor himmelske Fader. Lad os derfor selv huske på, og også mindes om det af sanglederen ved sangøvelsen, at vi skal tænke på Ham, som vi henvender os til. Vi synger til himmelen og ikke til sanglederen.

»O Herre, hjælp mig at sige det«, »Når du mig styrker, jeg taler let de ord, du vil have bragt«, er ord, der klart udtrykker vor bøn og vort løfte.

Det er, med koret, en lang sang. Sanglederen vil gøre vel i at anvende metronomen på 52 slag i minuttet og lægge mærke til de punkterede kvarte noder. Takterne er meget sammensatte, så der skal kun slås to taktslag pr. takt og ikke seks. Det kan let regnes ud, at hvert vers vil tage lidt mindre end et minut at synge, idet der er 48 slag i hvert vers. Vi anbefaler kraftigt dette tempo som det mest passende og mest bekvemme. Hvis man gør det korrekt, vil det også være let at slå takt.

Det er ord, som er værd at huske. Lær dem udenad og brug dem næste gang, du får til opgave at holde en tale for de trofaste.

Alexander Schreiner.

Lidt søndagsskolesnak

En af mine første artikler i Stjernen omhandler ærbødighed overfor vor kirke. Så vidt jeg husker, var det om at komme for sent, skramlen med stole, stille sig op midt i døren og holde højrøstede samtaler om private forehavender, børn, der smutter ud og ind de utroligste steder og det hele indrammet af et væld af muntre samtaler, så det hele efterhånden tager sig ud som et 600 mands orkester, der stemmer deres instrumenter. — Men dette var i »gamle dage«. — Ved konferencen i København viste Kirkens medlemmer, at de har respekt for Herrens hus. De kom til tiden. Klokken 10 præcis sad alle på deres pladser. Der var musestille, og lederen af mødet kunne glæde sig over, at han kunne få ørenlyd. Hvor er det rart, og hvor gør det et godt indtryk på fremmede. Ja, sådan skal det være, ikke sandt? — En anden ting, som jeg personlig er så glad for, er, at når man tænker på Kirkens medlemstal, så er det opmuntrende at se, hvor mange lektiehæfter der er solgt til Søndagsskolens seniorklasse. Jeg håber, at jeg ikke tager fejl på nogen af disse punkter. Nå, men kære søskende, nu er der ikke tid til mere af den slags. Vi skulle tale lidt om Søndagsskolen.

Ved konferencen afsløredes det, at der er en lille tendens hos eleverne til ikke at læse deres lektier hjemme. Jeg vil angående dette bruge mig selv som eksempel. Jeg husker i begyndelsen af mit medlemsskab, da jeg havde fået mit første lektiehefte og sad og kikkede det igennem derhjemme. Jeg syntes ikke det bød på stof, der var interessant nok. Jeg ville hellere læse i Den kostelige Perle eller Joseph Smiths Lærdomme (hvad jeg også gjorde) indtil en dag, vor gode lærer pegede på mig og spurgte mig om noget vedrørende dagens lektie, jeg svarede efter bedste evne, men følte mig lige pludselig udenfor, fordi jeg ikke havde tilstrækkelig kendskab til det, der blev talt om, og med ét forstod jeg, at jeg gjorde mig skyldig i en grov fejl, for er det ikke det, der sker daglig, hvor nemt er det ikke at give

en forklaring på ting, vi ikke forstår. Vi hører folk udtale sig om vore bøger uden at vide, hvad der står i dem, vore missionærer bliver afvist, inden man ved, hvad det drejer sig om, vor Kirke bliver bedømt ud fra et flygtigt blik i et tilfældigt leksikon, hvor en tilfældig skribent har skrevet en artikel ud fra noget, han har hørt, fra en der har hørt o. s. v. Man kan godt spille på et klaver uden at kende noderne, men resultatet er for egen regning og uden kundskab om musikkens sande væsen.

På Galileis tid troede man, at naturen skyede et vakuum, dette nonsens gjaldt i lange tider for god videnskab, og det er interessant at erindre sig den lange tidsperiode, gennem hvilken dette blev antaget som et axiom, som ingen vovede at drage i tvivl, indtil et enkelt menneske fandt på at undersøge sagen selv, og hvad fandt dette menneske, jo, ganske enkelt, sandheden. Det var ikke naturen, der skyede vakuumet; men simpelt hen den atmosfæriske luft, der havde vægt, som der stod i Jobs bog (han, der gav vinden sin vægt). Det viste sig altså, at menneskenes lære var forkert, men den hellige skrift rigtig, og det viste sig også at være en meget stor fordel at læse grundigt og granske skriften, for hvad Torricelli fandt her, har vi vanskeligt ved at forstå betydningen af. Mennesket kan læse eller lade være at læse, det kan læse, og dog intet forstå, det kan lade være og dø lige så uvidende, som det kom til verden, *vi* vil lære at forstå, *vi* vil læse Den kostelige Perle og Joseph Smiths Lærdomme, *vi* vil også læse vor søndagsskolelektie, *vi* vil ikke skamme os for at folde vore hænder og sige højt: »Kære Himmelske Fader, giv mig lærdom og lad mig forstå det, jeg læser, lad mig finde det, jeg har brug for i dine vidunderlige bøger, thi jeg tror på dig og dit ord, fordi der kun er sandhed hos dig og ingen forandring og skiftende skygge, i vor Herre Jesu Kristi navn. Amen«.

Hvis vi kom til vor søndagsskole forberedt således allesammen, så ville selv den tilsyneladende mest almindelige lektie have det i sig, som vi lige havde bedt om, og det ville gå op for os, at vejen til de store sandheder går over de små trin, men vi får kun, hvad vi selv søger, for ellers var den Gud vi tror på, ikke fuldkommen i retfærdighed.

Hvis nogen »Lærer« læser denne lille artikel, og ikke var med ved konferencen i København, så vil jeg lige gentage det sidste punkt af de gode regler for talelære, det lyder således: »Vid altid mere om emnet end nødvendigt«. Den regel er også god, når man skal lære fra sig.

Med venlig hilsen

på Søndagsskolens Hovedbestyrelses vegne

Knud Edsberg.

Til de lærere, der har problemer: Skriv venligst til os, og vi skal gøre, hvad vi kan for at hjælpe Dem.

HUSK AT TAKKE GUD

Alt tages til som en selvfølge her i livet,
vi glemmer hurtigt, hvem
der har os alting givet.
Vi ser, taler, hører, færdes frit omkring;
husk at takke Gud
for disse »hverdags«-vidunderlige ting.

O. P.

Fejltagelser ......
og lektier vi lærer

af *Richard L. Evans*

Det ville sikkert synes at være at sige for lidt, når vi siger, at vi alle begår fejltagelser — fejltagelser, der sommetider følges af virkelig anger — anger over ting, vi ønsker, vi havde sagt eller gjort, eller ønsker, vi ikke havde sagt eller gjort. Og siden vi begår fejltagelser, kan vi finde os selv i en samtale med vor samvittighed, sommetider retfærdiggørende, sommetider ræsonnerende, sommetider prøvende på at overdøve de ubehagelige indre bebrejdelser, eller sommetider gående til den anden yderlighed ved at forudsætte, at der ikke er noget, vi kan gøre ved det, vi har gjort eller undladt at gøre, og slå os til tåls med de fejltagelser, vi kan have begået. Men hverken selvretfærdighed eller resigneret håbløshed er sundt. Det eneste antagelige ligger i følgende to ting: at se kendsgerningerne i øjnene og gøre noget ved dem, forbedre os, omvende os. Det synes en vigtig ting, at Gud Herren gav os omvendelsens princip. Han må i sandhed have vidst, at vi ville behøve det. Og han ville i sandhed ikke have givet os dette princip, hvis han ikke havde været villig til at tage imod vor oprigtige anger. Dette synes i sig håbefuldt vigtigt. Indenfor grænserne af dette ufuldkomne liv vil der sandsynligvis altid være noget at angre. Og ligegyldigt hvilke beslutninger vi træffer eller undlader at træffe, spekulerer vi ofte på, hvad der ville være sket, hvis vi havde gjort anderledes. Men vi kan ikke gå tilbage. Og det er værre end at være ødsel at øde sit liv bort ved forgæves anger, unyttig anger, anger, som vi ikke lærer noget af, anger, som ikke betyder noget for os i fremtiden. Af enhver fejltagelse bør vi lære en lektie. Hvis ikke, er der ingen fred, ingen fremgang. »Lad ikke søvn falde på dine øjne«, sagde Pytagoras, »før du tre gange har gennemgået den forløbne dags handlinger. Hvor har jeg vendt mig bort fra retskaffenheden? Hvad har jeg gjort? Hvad har jeg ladet ugjort, som jeg burde have gjort?« »Undersøg dit livs omgivelser«, sagde den tyske forfatter Jean Paul Richter, »hver hylde, hver krog i din bolig«. »Der findes ingen større fryd«, sagde den kinesiske vismand Mencius, »end at være sig selvransagelsen bevidst«. Vi ville alle gøre vel i en sådan oprigtig selvransagelse, og i at sørge for, at vi af enhver fejltagelse lærer en lektie, så angeren ikke vil være håbløs, nytteløs, og således at der kan være fred, omvendelse og fremgang i fremtiden.

(Fra Tempelpladsen, 20. januar 1963).

BOGANMELDEREN

I denne rubrik vil vi bringe anmeldelser af bøger, der har interesse for Kirkens medlemmer og andre, der interesserer sig for religion.

Middelalderen i støbeskeen

R. W. Southern: Ridder og Klerk

Rosenkilde og Bagger, 1962
296 sider, kr. 39,50

Når man i dag taler om den »mørke middelalder«, mener man nærmere bestemt det 10. århundrede. Det er en dunkel periode. Middelalderen betyder den tid, der »ligger imellem«. Navnet fik den af oplysningstidens lærde, der begejstret solede sig i lyset fra antiken og snerpede munden sammen i foragt for den mellemliggende periode.

Det er i protest mod denne opfattelse, at englænderen R. W. Southern kommer med sin bog »Ridder og Klerk«. Ofte gør middelalderen et meget højtideligt og derfor lidt kedeligt indtryk. Den symboltyngende religiøsitet, den spidsfindige formalisme i udtryksformen — alt det er egnet til at efterlade en forestilling om, at datiden levede i en spændetrøje af udspekuleret unatur. Det er helt forkert. Verden var tværtimod fuldstændig kaotisk, og alt kunne ske. Derfor, når man læser middelalderlig kulturhistorie, må man være forberedt på stadige overraskelser.

Middelalderens mennesker synes selv, at de havde en spændende, rig og udviklende tilværelse. Det er forfatterens fortjeneste, at han uden nutidig bedreviden og overlegenhed formår at leve sig ind i den og opleve det hele indefra. Bogen er skrevet af en mand, der forstår at levendegøre og lade den daværende verden genopstå. Det er en af de sidste års mest blændende bøger om historie. *H. B. J.*

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Gransk mit ord«

».... gransk mit ord, som er gået ud til menneskenes børn, og ligeledes mit ord, som skal komme ud blandt menneskenes børn, eller det, som nu bliver oversat, ja, indtil du har modtaget alt, hvad jeg vil skænke menneskenes børn i denne slægt, og siden skal andet blive tillagt«. *(L. & P. 11:22).*

Enhver sidste dages hellig bør studere Herrens ord, og eksemplarer af standardværkerne burde findes i ethvert hjem. Efterhånden som et barn vokser op, bør man ved passende lejligheder forære ham nogle af standardværkerne, så de kan danne kernen i hans eget blibliotek. Når det ældste barn i en familie når den alder, hvor han kan forstå, kan man fortælle ham enkle historier fra skriften samtidig med, at man viser et passende billede til at illustrere historien og derved hjælpe til at fæstne den i hans sind. Og så, efterhånden som det ældste barn vokser til, kan man vælge en passende tid hver dag, hvor hele familien kan samles i en gruppe og høre dele af skriften blive læst op. Forskellige metoder kan anvendes for at indgive børnene det grundlæggende i Kirkens lære.

En moder prøvede den plan at læse for børnene i kronologisk orden med Bibelen som grundlag. For eksempel, efter at have læst beretningen om Adam, som den står i 1. Mosebog, blev den mere udførlige beretning, som den findes i Den Kostelige Perle, læst og kommenteret. Derefter blev alle vers, som henviste til Adam i Lære og Pagter, studeret, og derefter blev der tilføjet udtalelser, som Profeten Joseph Smith havde fremsat om Adam. Ved at benytte en sådan fremgangsmåde, efterhånden som man læste i Bibelen, blev ikke blot de sandheder, der indeholdes i denne, studeret, men forbindelsen til Kirkens standardværker blev klarlagt, og der blev lagt vægt på nødvendigheden af at kaste det størst mulige lys over ethvert givet emne.

At læse skriften sammen i familien drager dens medlemmer nærmere til hinanden og åbner perspektiver til forståelse og inspiration, som vil vise sig at være en kilde til styrke for dem livet igennem.

At læse om Guds handlemåde med sine børn i alle uddelinger er at bringe trøst og styrke til sjælen. Når prøven kommer, får man ro i sine tanker ved at læse Herrens ord til Profeten Joseph Smith under hans prøver:

»Min søn, fred være med din sjæl! Din modgang og dine lidelser skal blot vare et øjeblik, og om du er standhaftig, skal Gud ophøje dig i det høje, og du skal triumfere over alle dine fjender«. *(L. & P. 121:7—8).*

Hvilken trøst kom til dem, som mistede en af deres kære, ved at læse:

»Og det skal ske, at de, der dør i mig, ikke skal smage døden; thi den er sød for dem.« *(L. & P. 42:46).*

Lige meget ved hvilken lejlighed, enten det er glæde eller sorg, kan den, der studerer skriften, finde opmuntring og trøst ved at læse særlige skriftsteder, som beretter om andres oplevelser og erfaringer, som ligner hans, og Herrens ord til dem under sådanne omstændigheder.

Mødrene bør være klar over, at ansvaret for at lære børnene Kirkens lærdomme hviler ikke på Kirkens organisationer, men på forældrene. (Se L. & P. 69). Tidlig øvelse ved at høre skriften læst op og tage del i læsningen, vil bære frugt i hele barnets liv, og på samme tid skabe en rigdom og glæde, som ikke kan vindes på nogen anden måde. Stråler af levende lys vil på denne måde tidligt komme ind i barnets sjæl og tjene til at lede hans skridt gennem dødeligheden.

(Fra *Relief Society Magazine*, febr. 1946).

KREDSLÆRERNES *budskab*

Brug jeres penge med visdom

I løbet af de sidste 20 år har store dele af verden rejst sig fra depression til relativ velstand. Men selv om lønningerne er blevet næsten tredoblet, hører man hyppige klager over, at det er vanskeligt at få det til at løbe rundt. Hvad er årsagen til dette problem? Inflation har fået skylden, men den alene kan ikke være ansvarlig for vor knaphed på pengemidler. I nogle tilfælde har vore ønsker om mere luksus oversteget vore indtægter. Vi gør idags ekstravagancer til imorgens nødvendigheder. Vi tillader os at kalde vore ønsker for nødvendigheder.

Vi skal ikke mere stræbe for blot at kunne opretholde livet, men uden hensyn til, hvor høje levestandarder vi kan tillade os, er det bedst at tænke lidt over, om man bruger sine penge på en klog måde. »Spild« er en faktor, som har alvorlige virkninger for finanserne. Det siges, at nogle familier, som praktiserer sparsommelighed, kunne leve af de fødemidler, der smides ud fra vore køkkener. Det er også nødvendigt, at vi regulerer nogle af vore personlige udgifter og ligeså vore husholdningsudgifter. Leonardo sagde: »Den, som har så mange fornødenheder, er fattig«. Hvis man absolut skal have et ønske opfyldt, lader man ofte prisen ude af betragtning. Hvilken vagt kan vi sætte om os selv, så vi ikke giver for mange penge ud? Et af de sikreste kontrolmidler er at udarbejde et budget meget omhyggeligt og så være klog nok til at rette sig efter det. Følgende punkter er det nødvendigt at tage med i et årsbudget:

(1) Bestem årsindtægten, (2) skriv alle faste udgifter op for samme periode; (3) skriv de ting op, du nødvendigvis må have; (4) tal med hvert enkelt familiemedlem om, hvad han har brug for; (5) husk også at sætte et beløb tilside til uforudsete udgifter; (6) fordel så pengene til nødvendigheder og ønsker i forhold til, hvor vigtige du mener, de er; og (7) gå regelmæssigt regnskabet efter for at se, om udgifterne stemmer med budgettet. Husk, at man kan ikke snyde et budget; hvis man gør det, har det jo ikke været nogen løsning på problemet.

Et vellykket budget er en familieopgave. Man bør samarbejde for at undgå gæld. Det giver mulighed for bedre planlægning for nødvendige ting i fremtiden. Det reducerer ærgrelserne og sikrer, at alle familiens medlemmer får en fair behandling. Et budget vil hjælpe familien til at bestemme en levestandard, som både kan og bør holdes.

Forældre, som spenderer alt for meget på sig selv, fornægter tit deres børn uddannelsesmæssige eller kulturelle muligheder. Ekstravagante børn kan være skyld i, at deres forældre må bære en gældsbyrde i deres alderdom. Der kræves dygtighed til at give penge ud såvel som til at tjene dem. Et budget lærer os at få mere for pengene. Mesteren fremhævede visdommen i at lægge planer for anvendelsen af vore penge, da Han sagde: »Thi hvis nogen af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først hen og regner ud, hvad det vil koste — om han har nok til at få det færdigt«. Luk. 14:28. — At leve efter et budget vil beskytte imod at give for meget ud, fordi man i forvejen ved, hvor meget man har at bruge.

Månedlig rapport over kredslærerarbejdet i den danske mission

MARTS 1963	Antal familier	Antal kredse	Antal lokale kredslærere	Antal missionær-kredslærere	Antal hjem besøgt	Pct. besøgt	Pct. besøgt sidste måned
KØBENHAVN DISTRIKT							
Amager Gren	130	6	12	0	45	35 %	43 %
Kbhvn. Centrum Gren	Intet udført						
København Nordre Gren	146	11	16	0	79	51 %	19 %
København Søndre Gren	189	11	18	4	75	40 %	7 %
Nordsjælland Gren	30	4	2	2	11	37 %	28 %
Odense Gren	131	11	17	5	46	35 %	0 %
Rønne Gren	11	1	1	2	8	73 %	64 %
Slagelse Gren	35	5	9	2	28	80 %	46 %
Svendborg Gren	Intet udført						
JYLLAND DISTRIKT							
Aalborg Gren	195	8	10	6	24	12 %	7 %
Aarhus Gren	Intet udført						
Esbjerg Gren	118	9	14	6	43	37 %	24 %
Fredericia Gren	16	3	6	0	12	75 %	70 %
Frederikshavn Gren	26	3	4	2	5	19 %	67 %
Herning Gren	21	4	8	0	12	57 %	62 %
Hjørring Gren	23	1	0	2	17	78 %	65 %
Horsens Gren	29	4	6	2	25	86 %	93 %
Kolding Gren	intet udført						
Randers Gren	79	5	3	4	22	27 %	0 %
Silkeborg Gren	36	2	4	0	14	39 %	17 %
Skive Gren	45	4	2	6	23	51 %	50 %
Sønderborg	14	2	2	2	6	43 %	29 %
Vejle Gren	29	2	1	2	26	90 %	89 %

Lad alvorstid blive samlingstid

Er modgang sundt?

Hvorfor skal det være så slemt med lidt modgang? De allerfleste af vore unge synes sikkert, de kunne trænge til lidt mere medgang. Skulle den virkelig vise sig, måtte man da være mand nok til ikke at tabe hovedet af den grund. Men erfaringen har alligevel vist, at en pludselig og altfor stor medgang har ført flere unge mennesker i afgrunden end en langvarig og sejg modgang. Hvorfor? Der er en lov i denne verden, som ingen kan komme uden om. Det er gengældelsens lov. Vi får, hvad vi betaler for, hverken mer eller mindre.

Hvis der pludselig en dag kommer en annonce i avisen, at et firma som reklame vil uddele 100 guldure gratis, så vil de fleste af os trække på smilebåndet: »Det er vist nogle dejlige guldure«. Det, man får gratis, har som regel ikke stor værdi.

Hele vor jordiske tilværelse er en eneste stor prøvestand. I vor tidligere tilstand kunne vi ikke lære mere. For at der ikke skulle blive en stilstand i vor udvikling, kom vi herned på jorden, hvor vi fik lært synden at kende, dens straf og virkninger, men også den herlige belønning, som ligger i at overvinde den. Vi skulle lære at elske det søde ved at kende det bitre. Derfor, hvis medgang betyder, at alt glider så let for os, at vi får vor eksamen næsten uden at arbejde for den, at vi får penge og velstand forærende uden at behøve at gøre noget for at fortjene det, dersom vi får vore ønsker opfyldt uden at behøve at gøre en indsats for det, så er medgang ingen virkelig velsignelse.

Der er vist ingen tvivl om, at en passende blanding af medgang og modgang er det sundeste for en normal udvikling. Enhver ældre sidste dages hellig har gjort den erfaring, at det er umuligt at leve evangeliet helt og fuldt igennem mange år uden at støde på vanskeligheder, tildels store vanskeligheder, og mange, mange bærer vidnesbyrd om, hvorledes deres prøvelser har vist sig at være forklædte velsignelser.

Modgang må ikke få lov til at knuge os ned. Den er til for at overvindes. Hvis vi arbejder ivrigt og energisk, men med den rette ydmyge ånd for at overvinde modgang, vil den til sidst vende sig til medgang og velsignelser, og det var vel meningen med hele den jordiske prøvestand.

Må vi prøve at vokse med vore opgaver, så de bliver til velsignelse for os.

K. H.

BEMÆRK!

Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i et bestemt nummer af STJERNEN, skal fremtidig indsendes *inden den 1. i den foregående måned,* og bedes sendt *direkte* til STJERNENs kontor, *ikke* sammen med *rapporter* el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend *ikke* originalfilm, men kun *aftryk,* og skriv bag på *hvert* enkelt billede *grenens* navn, *dato* og hvad billedet forestiller.

Personlige nyheder

Bryllup i København:

Onsdag den 10. april viedes på Københavns rådhus broder *Palle Hatting* og søster *Hallbjørg Hermansen.* Om aftenen afholdtes reception i kirken på Priorvej. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Forlovelser i Aalborg:

Den 29. januar er forlovelse indgået mellem grenspræsident *Ejnar Kjeldsen Sørensen* og søster *Annelise Hellemann,* begge Aalborg Gren. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Den 14. april er forlovelse indgået mellem broder *Jørn Holm Bendtsen* og søster *Karna Røgilds,* begge Aalborg. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

DØDSFALD:

Amager:

Den 2. april døde broder *Frants Oscar Nielsen,* knap 82 år gammel. Æret være broder Nielsens minde!

Bryllup i Amerika:

Søster *Jette Olsen,* datter af Inge og Gustav Olsen, tidligere København, nu Salt Lake City, Utah, viedes den 26. januar i Manti Templet til Donald Laws, tidligere missionær i Sydstaterne. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amerika:

Tidligere missionær i den danske mission, *Richard S. Ray,* viedes den 12. april i Arizona Templet til Laura Ann Young. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amerika

Tidligere missionær i den danske mission, *Stewart Gudmundsen,* vies den 6. juni i Logan Templet til Patricia Watts. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Forlovelse i Amerika:

Tidligere missionær i den danske mission, *Kenneth A. Searle,* har indgået forlovelse med Thora Kaye Dennett. Brylluppet er fastsat til den 23. august. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

VELSIGNELSER:

Odense:

7. april: Keith Johnson Held og Emilie Marie Scharling Helds søn, James Jeffery Held, velsignet af sin fader.

Nordsjælland Gren:

7. april: Kurt Wilhelm Voss og Else Marie Sørensen Voss' to børn, Jan Voss og Anne Iben Voss, begge velsignet af broder Per Meilsøe.

Aarhus:

7. april: Børge Hartvig Nielsen og Ninna Ellinor Jørgensen Nielsens søn, Per Henrik Nielsen, velsignet af ældste Bruce Watts.

Frederikshavn:

17. februar: Tage Holm Larsen og Connie Birgit Nielsen Larsens søn, Erik Holm Larsen, velsignet af sin fader.

FØDSELSDAGE:

Vi siger til lykke til følgende søskende:

Korsør:

Johanne Kirstine Jensen, 80 år den 28. maj.

København Centrum Gren:

Inger Marie Hansen, Steenwinkelvej 2, 80 år den 2. juni.

Aalborg:

Anne Christine Larsen, 85 år den 14. juni.

København:

Carl G. Cresse, 70 år den 16. juni.

København Nordre Gren:

Ane Kirstine Lassen, 65 år den 20. juni.

Eileen Weilbach, 70 år den 27. juni.

Bornholm:

Niels Anton Jensen, 80 år den 22. juni

Silkeborg:

Sørine Nielsen Keilstrup, 65 år den 24. juni.

København Søndre Gren:

Meta Ingeborg Pedersen, 70 år den 28. juni.

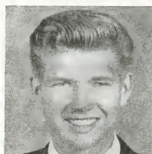
Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
København Nordre Gren: 31. marts:		
Allan Holger Creemer-Sørensen	Diakon	Broder Benny Lindén
28. april:		
Harry Albert Albertsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Arthur Sørensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
København Centrum Gren: 28. april:		
Bent Arndt Bernhard Frederiksen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Helge Henrik Hjørtur Thorsteinsson	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Amager: 31. marts:		
Ivan Nielsen	Præst	Broder Aage Francke Pedersen
Svend Andersen	Lærer	Broder Frode Nielsen
28. april:		
Hans Helge Christensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Kurt Peter Dreyer Holm	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Jørn Petersen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Henri Gerhard Olsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Slagelse: 28. april:		
Erik Høgdahl Thomsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Hjørring: 28. april:		
Hugo Johansen	Lærer	Ældste Dennis B. Hacking
Odense: 7. april:		
Kurt Skovgaard Meidahl Nielsen	Diakon	Broder Willy Nielsen
Nordsjælland Gren: 2. april:		
Kurt Wilhelm Voss	Lærer	Broder Hans Sølvar Brun
9. april:		
Steen Boie Englyng	Diakon	Broder Leif Jensen
Henry Frede Englyng	Diakon	Broder Ragnar Brun
Aarhus: 21. april:		
Vagner Marius Mortensen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Aalborg: 29. oktober 1962:		
Orla Stidsen	Diakon	Broder Leif Klitgaard
11. februar:		
Kurt Toftebjerg Clausen	Diakon	Broder Anton Falden
1. april:		
Søren Magnus Jepsen Larsen	Lærer	Broder Anton Falden

Missionærforflyttelser:	Fra:	Til:
20. april:		
Sharon Hopkins	Nørrebro	Valby
Georgia Elmer	Valby	Nørrebro
Dennis Clark	Horsens	Chr.havn
Eric Lee	Grenaa	Horsens
Nile Schow	Nørresundby	Husum
Paul Bingham	Hjørring	Husum
Ronald Lund	Christianshavn	Randers
23. april:		
Borge West	Missionskont.	Hellerup
29. april:		
Jerry Sandberg	Hvidovre	Missionskont.
George Vaieland	Glostrup	Missionskont.
Stanley Don Jensen	Ringsted	Missionskont.
Charles Rose	Silkeborg	Missionskont.
F. Brent Johnson	Skanderborg	Missionskont.
Niel Nielsen	Løgstør	Missionskont.
Robert Larsen	Holbæk	Missionskont.
Dennis Von Smith	Odense	Missionskont.
Michael Clausen	Chr.havn	Missionskont.
Dennis Clark	Chr.havn	Missionskont.
Roger Larsen	Kbh. Indre By	Taarnby
Kenneth Tucker	Aarhus	Aalborg
John S. Hansen	Løgstør	Aalborg
Lloyd Hansen	Fredensborg	Vejle
Henning Sørensen	Frederiksberg	Aarhus
Allen Christensen	Charlottenlund	Randers
Alvin Christensen	Slagelse	Odense
Steven Streeper	Slagelse	Fredensborg
Wayne Knight	Randers	Skanderborg
L. Lynn Larsen	Charlottenlund	Lyngby
Nile Schow	Husum	Holbæk
Richard Nielsen	Lyngby	Bagsværd
Gerald Jensen	Vanløse	Husum
Shirl Shepherd	Bagsværd	Kbh. Indre By
Richard Poulsen	Amager	Frederiksberg
David Sampson	Vejle	Silkeborg
W. Wayne Forsgren	Valby	Ringsted
Franklin Hicks	Valby	Hvidovre
Jim Petersen	Hvidovre	Aabenraa
Peter C. Nelson	Bornholm	Glostrup
Gordon Rasmussen	Aabenraa	Bornholm
Arthur Larsen	Hvidovre	Frederiksberg
Lawrence Knighton	Frederiksberg	Vanløse

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
København Nordre Gren: 31. marts:		
Lilly Maja Christensen	Ældste Dennis H. Tolboe	Ældste Dennis R. Hoagland
6. april:		
Eva Elisabeth Ringheim	Broder Christian Ringheim	Ældste George M. Hoge
27. april:		
Birthe Christensen	Ældste Ross Merrill	Ældste Donald L. Aiken
København Centrum Gren: 20. april:		
Hans Christian Christiansen	Ældste Kieth W. Merrill	Ældste Henning Sørensen
Odense: 6. april:		
Gurli Nielsen	Ældste James B. Lewis	Ældste Vernon E. Clay
20. april:		
Emil Knudsen	Ældste Vernon E. Clay	Ældste James B. Lewis
Nordsjælland Gren: 31. marts:		
Henry Frede Englyng	Ældste P. Kent Fairbanks	Ældste Lloyd Hansen
Steen Boie Englyng	Ældste Lloyd Hansen	Ældste P. Kent Fairbanks
27. april:		
Ib Vilfred Ishøj Hansen	Ældste Lloyd Hansen	Ældste P. Kent Fairbanks

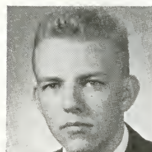
Nye omrejsende ældster

Den 29. april er følgende blevet kaldet som omrejsende ældster i den danske mission:

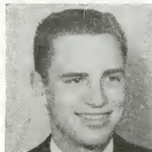
Jerry Wayne Sandberg fra Washington, Utah, født den 31. januar 1941 som søn af Wayne og Wanda Sandberg.

Ældste Sandberg kom til Danmark den 20. juni 1961 og har arbejdet i Nykøbing F., på Amager, i Helsingør, Viborg og Hvidovre, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

George Arne Vaieland fra Murray, Utah, født den 1. september 1941, søn af Aslaug Sofie Vaieland.

Ældste Vaieland kom til Danmark den 10. oktober 1961 og har arbejdet på Frederiksberg, på Vesterbro, i Lyngby, Fredericia og Glostrup, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Stanley Don Jensen fra Long Beach, California, født den 28. febr. 1942 som søn af Stanley og Edna Jensen.

Ældste Jensen kom til Danmark den 22. august 1961 og har arbejdet i Odense, Ordrup, Sundby, på Færøerne, i København Indre By og i Ringsted, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

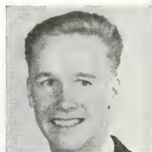
Charles Arthur Rose fra Winslow, Arizona, født den 22. juni 1939 som søn af Stanley og Ima Rose.

Ældste Rose kom til Danmark den 10. oktober 1961 og har arbejdet i Nykøbing F., Nakskov, Vejle, på Amager og i Silkeborg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Francis Brent Johnson fra Monroe, Utah, født den 31. marts 1942 som søn af Horace Jay og Ida Johnson.

Ældste Johnson kom til Danmark den 20. september 1961 og har arbejdet på Frederiksberg, i Aarhus, Hvidovre og Skanderborg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Niel Joseph Nielsen fra Tooele, Utah, født den 27. maj 1942 som søn af Isaac Franklin og Engery Clarissa Nielsen.

Ældste Nielsen kom til Danmark den 10. okt. 1961 og har arbejdet i Vejle, Hørsholm, Aalborg, Aars og Løgstør, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

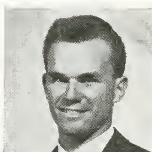
Robert David Larsen fra Las Vegas, Nevada, født den 15. august 1941 som søn af Neils og Laurel Larsen.

Ældste Larsen kom til Danmark den 10. oktober 1961 og har arbejdet i Hobro, Aalborg, Gladsaxe, København Indre By, Vesterbro og Holbæk, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

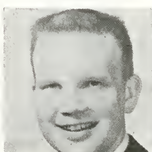
Dennis Von Smith fra American Fork, Utah, født den 16. juni 1942 som søn af Robert og Luana Smith.

Ældste Smith kom til Danmark den 25. oktober 1961 og har arbejdet i Hellerup, Næstved, på Nørrebro, i Bagsværd og Odense, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Dennis Keith Clark fra Chico, California, født den 14. november 1941 som søn af Milson og Elva Clark.

Ældste Clark kom til Danmark den 5. juli 1961 og har arbejdet i Brønshøj, på Vesterbro, i Korsør, Slagelse, Aarhus, Horsens og på Christianshavn, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Michael Bøje Clausen fra Twin Falls, Idaho, født den 1. juni 1941, søn af Thora Pedersen.

Ældste Clausen kom til Danmark den 28. februar 1961 og har arbejdet i Middelfart, Sorø, Hvidovre, Gladsaxe, Holbæk og på Christianshavn, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Missionærankomster:

Følgende missionærer er ankommet til den danske mission:

1. maj: *Heidi Gallati* fra København, beskikket til at arbejde i Næstved.

Mogens Mogensen fra København, beskikket til at arbejde som byggemissionær.

14. maj: *Kay Lucille Durfee* fra Spanish Fork, Utah, beskikket til at arbejde i Helsingør.

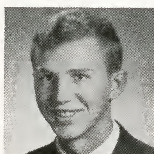
Clifford Leslie Forslund fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Bagsværd.

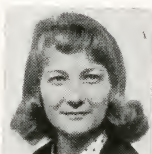
Gunnar Reierson fra Yuba City, California, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

Janet Peterson fra Las Vegas, Nevada, beskikket til at arbejde i København.

Clark Fred Echols fra LaJara, Colorado, beskikket til at arbejde i Svendborg.

Craig B. Rasmussen (ankommet 16. apr.)

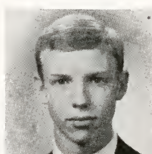

Ronald A. Major (ankommet 16. apr.)

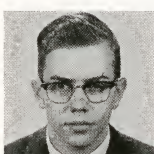

Heidi Gallati

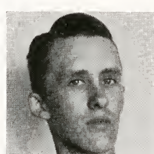

Kay Lucille Durfee

Janet Peterson

Mogens Mogensen

Cliff. L. Forslund

Gunnar Reierson

Clark F. Echols

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

1. maj: *Paul O. Bingham* fra Ogden, Utah, efter sidst at have arbejdet i Husum.

Gerald K. Jensen fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Husum.

2. maj: *Michael H. Malan* fra Laie, Hawaii, efter sidst at have arbejdet i København Indre By.

8. maj: *H. James Williams* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have sunget i Missionærkvartetten.

15. maj: *Dennis C. Smith* fra Idaho Falls, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Herning.

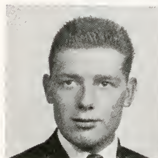
Richard S. Monson fra Pleasant Grove, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

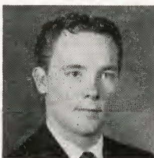
James B. Lewis fra Soda Springs, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Odense.

22. maj: *Allen H. Christensen* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Randers.

Don Vigo Taylor fra Salina, Utah, efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

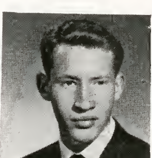
Brett J. Manwaring fra Blackfoot, Idaho, efter sidst at have arbejdet som 2. rådgiver i missionspræsidentskabet.

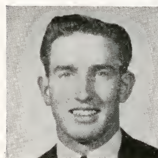

Paul O. Bingham

Gerald K. Jensen

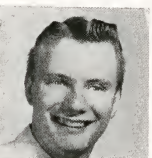

Michael H. Malan

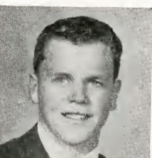

H. James Williams

Dennis C. Smith

Richard S. Monson

James B. Lewis

Allen H. Christensen

Don Vigo Taylor

Brett J. Manwaring

PERSONLIGE

Kirkens musik, bl. a. »Zions Sange«, søges, ligesom noder af enhver art har interesse. Jørgen Ljungstrøm, Maglegårdsallé 83, Søborg.

Kører De i bil til Templet og har en plads tilovers, skulle De avertere den her.

Det læses af alle danske mormoner.

Ny eller brugt folkevogn? Så snak med Mogens, tel. (01) HE 3280, og vær sikker på et godt køb, altid med garanti.

Annoncer under »Personlige« må være redaktionen i hænde den 10. i måneden før udgivelsen. De koster kr. 2.00 pr. linie à 38 enheder.